

Arrest

nr. 272 103 van 28 april 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35 bus 1
9500 Geraardsbergen

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X *alias* X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 4 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VAN DER MAELEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Albanees staatsburger afkomstig uit Vlorë, Albanië. U was in Albanië steeds woonachtig in Vlorë. Uw enige zoon, G.S. (...) (O.V. X), verblijft net zoals u in België.

In 1997 werd Albanië geteisterd door chaos. Na het plunderen van legerdepots waren wapens wijdverspreid onder de bevolking. In gans het land, zo ook in Vlorë, pleegden gewapende bendes tal van moorden. Eind 1997 werd u opgepakt. U werd beschuldigd van deelname aan criminele activiteiten van een georganiseerde bende en van het plegen van verscheidene moorden. Het ging evenwel om valse beschuldigingen. Na twee dagen voorhechtenis in Vlorë werd u overgebracht naar gevangenis 313 in Tirana. In 1999, na een detentie van een jaar en enkele maanden, werd u vrijgelaten. In 2000 of 2001 werd Elton T. (...) vermoord. De politie van Vlorë beschuldigde u en uw beste vriend Armando S. (...) van deze moord. Ofschoon u hier niets mee te maken had, vluchtte u naar Italië. Daar werd u op 10

maart 2004 opgepakt en overgebracht naar de gevangenis. Tijdens uw detentie in Italië werd u in Albanië tot een gevangenisstraf van 25 jaar veroordeeld voor moorden en lidmaatschap van een misdadigbende anno 1997. In 2009 werd u uitgeleverd aan Albanië. U tekende beroep aan bij het Hof van Cassatie. Uw zaak werd van in het begin opnieuw behandeld. U werd vrijgesproken voor moord en bendevoorming maar schuldig bevonden aan diefstal en/of ontvoering. U herinnert het zich niet precies. Het ging immers andermaal om feiten die u in de schoenen werden geschoven maar niet had gepleegd. Voor deze feiten werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 16 jaar. U zat in de gevangenis van Korçe, Fushë Krujë en Peqin bij Elbasan. In de zaak van de moord op Elton T. (...) werd u eveneens vrijgesproken. In september 2017 kreeg u vijf dagen penitentiair verlof toegekend. In deze periode ging u koffie drinken in de buurt van uw woning in Vlorë met Albano X. (...), een vriend van uw broer. Albano had u daags voordien verteld dat hij ruzie had gehad met de bende van de broers L. (...) en de broers H. (...). Zij beschuldigden hem van diefstal van een lading cannabis. Hoewel u niets met deze zaak te maken had, ging de bende L. (...) - H. (...) er toch van uit dat u zich hierin gemoeid had. Plots kwamen twee gepantserde wagens aanrijden. Uit deze wagens stapten onder andere Klodi L. (...), Inest H. (...) en Edison H. (...). Zij riepen u toe dat zij iets met u wilden bespreken. Op datzelfde moment haalden zij hun wapens boven. U slaagde erin de scène te ontvluchten. Vervolgens hoorde u via vrienden en kennissen dat dezelfde bende een aanslag op u beraamde op de route van uw huis naar de gevangenis. Omdat u voor uw leven vreesde, keerde u na uw penitentiair verlof niet terug naar de gevangenis, waar u de resterende drie of vier jaar van uw straf moest uitzitten. U vluchtte naar Griekenland waar u valse Roemeense identiteitsdocumenten kocht van enkele Albanese. Via Italië reisde u verder naar België.

Op 4 januari 2018 werd u aangehouden door de politie van Antwerpen wegens verboden wapenbezit. U was toen in het bezit van een (ver)vals(t)e Roemeense identiteitskaart en rijbewijs op naam van Cicio P.-C. (...). Op 8 januari 2021 werd u in Mechelen gearresteerd op beschuldiging van witwassen en deelname aan een vereniging van misdadigers. Vervolgens werd u overgebracht naar de gevangenis van Antwerpen. U gaf zich toen uit voor Christos P. (...) met Griekse nationaliteit.

Ingevolge een internationaal opsporingsbericht d.d. 14 februari 2019 verzocht Albanië België om uw uitlevering.

Op 15 juni 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in vanuit de gevangenis in Antwerpen. Bij een terugkeer naar Albanië vreest u vermoord te worden door de familieleden van de in 1997 vermoorde personen, moorden waarvan u beschuldigd werd en door het Albanese gerecht werd vrijgesproken. Ook al werd u bij de herziening van uw proces vrijgesproken door het Albanese gerecht, de familieleden van de slachtoffers beschouwen u nog steeds als de dader en willen zich daarom wreken. Daarnaast vreest u de misdadigbende, bestaande uit Ardit K. (...), Ilir S. (...), Aleksander C. (...), Inest H. (...), Ervis M. (...), Nadir F. (...), Robi L. (...), Klodi L. (...), Moisi H. (...) en Artan H. (...). Zij viseren u omdat zij u ervan verdenken betrokken te zijn bij het drugsconflict tussen hen en Albano X. (...). Bovendien bestaan er familiebanden tussen de leden van deze bende en de slachtoffers van de moorden in 1997 waarvan u beschuldigd werd.

Een tweetal jaar geleden pleegde Robi en Klodi L. (...) een aanslag op uw boezemvriend Armando S. (...), net na zijn vrijlating uit de gevangenis. Bij deze aanslag raakte Armando gewond. Zijn schoonbroer Aurest, en zijn vriend Lani kwamen bij deze aanslag om het leven. Anderhalf jaar geleden werd Kristian B. (...), een vriend van uw familie, die een tijdje in België had verbleven, bij zijn terugkeer in Albanië vermoord door dezelfde bende. Albano X. (...) verbleef enkele maanden bij u in België. Terug in Albanië werd hij ontvoerd door Ardit K. (...), Ilir S. (...) en Aleksander C. (...). Sindsdien is er geen enkel nieuws van Albano. Ook Elvis T. (...) werd in Albanië door dezelfde bende geliquideerd, enkel en alleen omdat hij u één of twee keer ontmoet had in België. Al deze feiten vormen voor u het bewijs dat deze bende u viseert en dat uw leven in gevaar is. Omdat zij niet bij u kunnen raken, roeien zij uw naasten uit. Van de ontvoering van Elvis T. (...) werden camerabeelden gemaakt waarop de daders goed te zien waren. De daders werden opgepakt voor verhoor en een uur later opnieuw vrijgelaten. De Albanese autoriteiten weten immers zeer goed wie de bendeleden zijn en laten hen straffeloos hun gang gaan. De Albanese politie houdt hen zelfs de hand boven het hoofd. Jaeld C. (...), de voormalige politiecommissaris van Vlorë, en Samir T. (...), de voormalige minister van Binnenlandse Zaken, werden beschuldigd van banden met deze bende en van drughandel. U hebt dan ook geen enkel vertrouwen in de Albanese autoriteiten die door en door corrupt zijn.

Ook in België werden u en uw naasten reeds gevisieerd. Uw huidige partner werd achtervolgd in Anderlecht. Geregeld ontving u informatie dat iemand gestuurd werd naar Antwerpen om een aanslag op u te plegen.

U bent in het bezit van een scan van uw geboorteakte, uitgereikt te Vlorë d.d. 5 september 2001; een kopie van een Roemeense identiteitskaart en een Roemeens rijbewijs, op naam van Cicio P.-C. (...); een kopie van een Griekse identiteitskaart en een Grieks rijbewijs, op naam van Christos P. (...).

Ter ondersteuning van uw verzoek legden u en uw advocate volgende stukken neer: een handgeschreven aantekening van de namen van de personen die u vreest bij terugkeer naar Albanië; het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg voor zware misdrijven van Tirana d.d. 23 november 2009 waarbij u schuldig werd bevonden aan onder andere moord en deelname aan een gewapende bende en veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 25 jaar; het vonnis van het Hof van Beroep voor zware misdrijven van Tirana d.d. 2 juli 2010 dat het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg voor zware misdrijven van Tirana d.d. 23 november 2009 bevestigt; het vonnis van het Hooggerechtshof d.d. 24 februari 2014 waarbij het vonnis van het Hof van Beroep voor zware misdrijven van Tirana d.d. 2 juli 2010 gedeeltelijk wordt herzien, in die zin dat u wordt vrijgesproken van het misdrijf 'deelname aan een gewapende bende' alsook van de moorden gepleegd door deze gewapende bende en definitief veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf van 16 jaar wegens diefstal met geweld; het vonnis van het Hof van Beroep van Vlorë d.d. 23 mei 2018 ten aanzien van u en Armando S. (...) in de zaak van de moord op Elton T; (...) en moordpoging op Robert B. (...), dat het vonnis d.d. 25 juni 2003, waarbij u aan beide misdrijven schuldig werd bevonden en tot een gevangenisstraf van 25 jaar werd veroordeeld, vernietigt; een internationaal opsporingsbericht voor u d.d. 14 februari 2019; het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Elbasan d.d. 3 mei 2019 ten aanzien van u waarbij de reeds uitgesproken strafmaten door het Hooggerechtshof d.d. 24 februari 2014 en door de Rechtbank van Eerste Aanleg van Elbasan d.d. 12 juni 2018 waarbij u tot voor de ontsnapping uit de gevangenis veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van een jaar en zes maanden gecumuleerd worden tot een unieke strafmaat van een gevangenisstraf van zes jaar en vier maanden; een lijst van video- en audiofragmenten en nieuwsartikelen waarin over u gesproken wordt; het UNODC-rapport 'Business, Corruption and Crime in Albania' van 2013; enkele documenten met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming van uw zoon G. (...) (O.V. 8.029.310); een bundel verklaringen van familieleden en kennissen van u waarin zij de door u aangehaalde motieven ondersteunen en aangeven dat uw leven in Albanië in gevaar is.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uit uw gedrag geenszins een nood aan internationale bescherming blijkt. Uit uw verklaringen en uit de stukken in uw administratief dossier blijkt dat u van 6 tot 12 september 2017 penitentiair verlof toegekend kreeg. In plaats van terug te keren naar de gevangenis om de rest van uw straf uit te zitten, vluchtte u naar het buitenland waar u valse identiteitsdocumenten kocht en onder twee valse identiteiten leefde. Op 14 februari 2019 vaardigde Albanië een internationaal opsporingsbericht voor u uit. In de nasleep daarvan verzocht Albanië België om uw uitlevering. Op 8 januari 2021 werd u opgepakt en opgesloten in de gevangenis van Antwerpen. Pas op 15 juni 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in België in. Niettegenstaande u verklaarde dat uw leven in gevaar was (CGVS, p. 9), wachtte u na aankomst in België aldus nog drie jaar en negen maanden alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Uw uitleg dat een advocaat u voorheen aangeraden had om internationale bescherming aan te vragen in Frankrijk – hetgeen u overigens nooit hebt gedaan – omdat u in België niets zou krijgen, dat u bang was dat uw verzoek zou worden afgewezen en dat u gedwongen naar Albanië zou teruggestuurd worden (CGVS, p. 9), kan geenszins worden weerhouden ter rechtvaardiging van uw lange wachten. Van iemand die zijn land heeft verlaten met het oog op het verkrijgen van internationale bescherming, kan worden verwacht dat hij al het nodige doet om zich terdege te informeren over de in dit verband te volgen stappen en dat hij vertrouwen stelt in de instanties bij wie hij om bescherming verzoekt. Dergelijk laattijdig verzoek om internationale bescherming lijkt dan ook te zijn ingediend teneinde de uitvoering van een op handen zijnde beslissing die tot uw verwijdering zou leiden uit te stellen of te vrijdelen. Dit is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo een vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan immers worden verwacht dat hij zo snel mogelijk en

althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Voorgaande bevindingen ondermijnen bijgevolg ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het bijzonder.

U gaf voorts te kennen Albanië verlaten te hebben uit vrees voor wraak door de familieleden van in 1997 vermoorde personen. Uit uw administratief dossier blijkt dat u voor deze feiten in beschuldiging werd gesteld door het parket bij de rechtbank van eerste aanleg voor zware misdrijven te Tirana, wat er initieel toe leidde dat u op 23 november 2009 door deze rechtbank schuldig werd bevonden aan het plegen van de volgende misdrijven: deelname aan een gewapende bende, moord in het kader van een gewapende bende (op Sadik K. (...), Avdul B. (...) en Zihni H. (...)), diefstal met geweld ten nadele van Ardian S. (...) gepleegd in het kader van een gewapende bende en illegaal bezit van militaire wapens tevens in het kader van een gewapende bende. Dit leidde tot een veroordeling tot 25 jaar gevangenisstraf. Het Hof van beroep voor zware misdrijven te Tirana bevestigde op 2 juli 2010 dit vonnis integraal in beroep. In een vonnis van 24 februari 2014 door het Hooggerechtshof werd het vonnis van het Hof van Beroep voor zware misdrijven van Tirana d.d. 2 juli 2010 gedeeltelijk herzien, in die zin dat u werd vrijgesproken van het misdrijf 'deelname aan een gewapende bende' alsook van de moorden gepleegd door deze gewapende bende en definitief veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf van 16 jaar wegens diefstal met geweld (ten nadele van Ardian S. (...) toentertijd politieagent). Wat de door u aangehaalde vrees voor wraak in dit verband betreft – uw advocaat haalde op het einde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat het hier om bloedwraak gaat – gaf u verder te kennen dat ofschoon u door het gerecht in deze zaak werd 'vrijgesproken' (– wat evenwel niet geheel strookt met het door u neergelegde vonnis van het Hooggerechtshof –) u niet werd vrijgesproken door de familieleden van de slachtoffers. Zij beschouwen u nog steeds als dader en wensen zich daarom te wreken. U stelde dat de familieleden en naasten agressiever werden toen u vrijkwam uit de gevangenis, dat zij bij u zijn gekomen en het op u gemunt hebben (CGVS, p. 10, 17-18 en 20).

Wat deze door u aangehaalde (bloed)wraak betreft, kunnen er meer dan ernstige vraagtekens geplaatst worden bij uw zeer gebrekkige kennis van de identiteit van de wraaknemers en van hun vermoorde familieleden. U gevraagd van welke moorden in 1997 gepleegd u werd beschuldigd, geraakte u immers niet verder dan aan te geven dat het om heel veel personen ging waaronder Robert M. (...) (CGVS, p. 11). U verwees hierbij naar de door u neergelegde gerechtelijke stukken en gaf verder te kennen hierin nooit geïnteresseerd te zijn geweest omdat u met deze feiten niets te maken had (CGVS, p. 11). Hierna nogmaals naar hun namen gevraagd, gaf u aan dat het om zeven of acht moorden ging, maar dat u zich de namen niet meer herinnert. Het betreft hier immers, zo voegde u er aan toe, beschuldigingen van jaren geleden (CGVS, p. 14). U voegde er vervolgens aan toe dat u zich zelfs niet meer kan herinneren voor welk misdrijf (of misdrijven) u uiteindelijk door het Hooggerechtshof werd veroordeeld tot 16 jaar. U gaf aan dat het mogelijks om gewapende ontvoering, gewapende diefstal of anders ontvoering ging (CGVS, p. 15). Wanneer u later tijdens uw persoonlijk onderhoud werd gevraagd naar de namen van de (u viserende) families van de slachtoffers van de moorden eind jaren 1990 gepleegd, feiten waarvoor u nota bene zelf terechtstond voor de rechtbank voor ernstige misdrijven te Tirana, gaf u andermaal de naam M. (...) (familie van de vermoorde Robert M. (...)) en de naam A. (...), waarbij u eraan toevoegde de rest van de namen zich niet meer te herinneren (CGVS, p. 18). Uit de door u neergelegde stukken blijkt evenwel dat u als verdachte op geen enkel ogenblik beschuldigd werd van het plegen van een moord op een persoon die de familienaam A. (...) droeg. Evenmin stonden andere in deze zaak terecht voor de moord op iemand met de familienaam A. (...). U kon deze naam ook zelf niet linken aan een van de toen vermoorde personen. Dit alles is weinig ernstig. Gezien uw betrokkenheid bij deze rechtszaak – deze sleepte niet minder drie jaar en een half aan waarbij u zelf als beklaagde in beschuldiging werd gesteld voor het plegen van moord met voorbedachte rade binnen het kader van een gewapende bende op niet minder dan zes personen (Sakik K. (...), Avdul B. (...), Dhimitraq M. (...), Zini H. (...), Robert M. (...) en de politieagent Viron R. (...)), wat er finaal toe leidde dat u voor diefstal met geweld tot 16 jaar gevangenisstraf werd veroordeeld, mag verwacht worden dat u anno 2021 nog steeds de namen van deze personen kent, duidelijk kan aangeven voor welke feiten u toen finaal werd veroordeeld, en door welke families van de slachtoffers u sindsdien wordt gevisieerd. Reden te meer het feit dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken de bedreigingen door hun families aanhaalde als zijnde dé reden voor uw vlucht uit Albanië (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5: "De families van de slachtoffers bedreigen mij met de dood. Daarom ben ik gevlucht."). U er vervolgens op gewezen dat desgevallend mag verwacht worden dat u weet wie die personen of families zijn en u aldus in staat moet zijn hun namen te geven, antwoordde u nogmaals hen niet te kennen (CGVS, p. 18). Dit alles overtuigt allerminst. Gezien uw jarenlange gevisieerdheid door deze families en het belang van deze feiten voor uw vertrek uit Albanië, mag verwacht worden dat u weet wie uw wraaknemers zijn. In de logica van de bloedwraak of erewraak is het immers essentieel om te weten van waar het gevaar precies komt. Uw gebrekkige kennis ter zake valt voor het Commissariaat-generaal moeilijk te rijmen met de door u uitgesproken vrees, temeer u als één van de protagonisten in het proces rond deze moorden geacht

dient te zijn op de hoogte te van alle gebeurtenissen die hiermee verband houden. Het tijdsverloop sinds deze gebeurtenissen kan de gedane vaststellingen hoegenaamd niet verklaren. Verwacht mag ook worden dat u zich – voor zoverre u zich om één of andere reden niet alle feiten tot in detail zou herinneren – u zich hierover nadien zou geïnformeerd hebben, teneinde een gedegen inschatting te kunnen maken van uw actuele vrees voor vervolging in uw land van herkomst. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat u tegelijkertijd aangaf dat de bende L.-H. (...), waarmee u om andere redenen problemen kende, familiebanden heeft met de families van de slachtoffers met wie u sinds 1997 in een (bloed)wraak verwickeld bent. U slaagde evenwel hoegenaamd niet in deze banden concreet te maken. U had het van horen zeggen maar wist het niet meer exact (CGVS, p. 11).

Gezien bovenstaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw bewering geïndiceerd te worden in deze (bloedwraak)vete met de families van de slachtoffers van deze moorden gepleegd in 1997 waarvoor u nadien terechtstond. Uw algemene geloofwaardigheid is door voorgaande tevens zwaar gehypothekeerd.

Overigens kunnen ook vraagtekens geplaatst worden bij de door u beweerde geïndiceerd door de misdaadbende bestaande uit Ardit K. (...), Ilir S.(...), Aleksander C. (...), Inest H. (...), Ervis M. (...), Nadir F. (...), Robi L. (...), Klodi L. (...), Moisi H. (...) en Artan H. (...). Zo legde u vooreerst zeer vage en weinig toereikende verklaringen af over de redenen waarom u door deze misdaadbende wordt geïndiceerd. U een eerste keer gevraagd waarom u door deze bende wordt geïndiceerd, ontweek u deze vraag door te verwijzen naar aanslagen en moorden op mensen uit uw directe omgeving in Albanië en hierbij te herhalen dat het leven van u en uw zoon in gevaar is (CGVS, p. 15). U vervolgens nogmaals gevraagd naar hun motieven om u te viseren, gaf u te kennen dat net op het ogenblik dat u de gevangenis had verlaten, Albano X. (...) met hen ruzie had gemaakt over drugshandel. Doordat Albano een vriend was van uw broer en toen bij u verbleef, dachten zij verkeerdelijk dat u hier ook iets mee te maken had. Dit was totaal niet het geval (CGVS, p. 18). Sindsdien wordt u evenwel door hen geïndiceerd en dreigen ze ermee u te vermoorden (CGVS, p. 19). U slaagde er echter niet in hierover meer details te geven. Gezien het feit dat u tegelijkertijd stelde dat sindsdien verschillende personen uit uw omgeving omwille van u werden geïndiceerd -, u haalde in dit verband de ontvoering en verdwijning van Albano X. (...) aan, de aanslag op Armando S. (...) waarbij twee andere personen het leven lieten, de verdwijning van Elvis T. (...) en de moord op Kristjan B. (...) aan, - en stelde daarnaast dat uw belagers ook stappen hebben ondernomen om u hier in België te komen vermoorden, mogen meer gedetailleerde, overtuigende en volledige verklaringen in dit verband van u verwacht worden. Dit heeft u duidelijk nagelaten te doen. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op uw verdere leven, kan geacht worden dat deze gebeurtenissen zodanig in uw geheugen gegrift zijn en u aldus bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten. Dat u door deze bende louter zou geïndiceerd zijn omwille van een drugsconflict waarmee u niets te maken had en dit de reden zou zijn waarom al verscheidene mensen uit uw entourage werden geliquideerd, overtuigt niet (CGVS, p. 13, 18-19).

Betreffende deze liquidaties van mensen uit uw omgeving, dient voorts te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent deze gebeurtenissen op een overtuigende wijze te linken aan uw persoon en deze aldus verband zouden houden met uw eigen situatie zoals u beweerde. Volgens informatie in het bezit van het Commissariaatgeneraal (toegevoegd aan het administratief dossier) wordt in de berichtgeving van deze feiten nergens een link met u gelegd. Integendeel, de ontvoering en verdwijning van Albano X. (...) wordt in de Albanese pers in verband gebracht met een jarenlange vete tussen de families L. (...) en X. (...), die teruggaat tot 1998 toen Gjysho X. (...) om het leven werd gebracht en waarbij de verdwijning van Albano X. (...) in februari 2018 werd gelinkt aan een poging tot moord op Ferdinand L. (...) en zijn minderjarige zoon in oktober 2017. Als mogelijke opdrachtgever van deze verdwijning werd Edison L. (...) genoemd, die een link zou hebben met de familie L. (...). Deze laatste werd op zijn beurt in november 2018 vermoord. De door u aangehaalde aanslag op Armando S. (...) in februari 2019, waarbij twee personen het leven lieten, wordt tevens door de pers in verband gebracht met deze poging tot moord op Ferdinand L. (...) in 2017. Armando S. (...) wordt hierbij genoemd als een van de organisatoren van en deelnemers aan deze aanslag. De moord op Kristjan B. (...) in mei 2020, ofschoon niet opgehelderd, wordt dan weer in verband gebracht met een eerdere veroordeling door de rechtbank van Vlorë in een drugszaak. Ook de verdwijning van Elvis T. (...) in juli 2018 wordt door de Albanese pers in verband gebracht met drugshandel. Elk van deze gebeurtenissen wordt ook stevast gelinkt aan het geweld tussen criminele bendes en de drugshandel in de regio Vlorë. Het loutere feit dat Albano X. (...), Elvis T. (...) en Kristian B. (...) kort voor hun verdwijning/liquidatie in België verbleven en

een band hebben met uw persoon, volstaat niet om te besluiten tot enig verband met uw situatie. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat deze incidenten een bewijs vormen dat uw leven in gevaar is bij terugkeer naar Albanië.

Voor wat betreft uw bewering dat deze bende u en uw huidige partner ook reeds in België viseerde, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u hieromtrent opvallend vaag bleef, hetgeen in schril contrast staat met andere passages waarin u uw tegenstanders met naam en toenaam kon noemen. Voorts bleek u nog nooit van bedreigingen, achtervolgingen of pogingen tot aanslag melding gemaakt te hebben bij de politie of het gerecht in België (CGVS, p. 16-17). Dergelijke vaststellingen maken dat er slechts weinig geloof kan gehecht worden aan uw bewering dat u ook in België geïdoleerd zou worden.

Gelet hierop kan er geen geloof meer gehecht worden aan de door u uiteengezette problemen met voornoemde misdaadbende, met name dat deze bende u viseert wegens een drugsconflict waarmee u niets te maken zou hebben en dat dit de reden zou zijn waarom zij al verscheidene personen uit uw entourage heeft geliquideerd.

Wat er ook van zij, er dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen met enerzijds de families van de slachtoffers van de moorden eind jaren 1990 waarmee u onterecht in verband werd gebracht, alsook met deze misdaadbende, bestaande uit Ardit K. (...), Ilir S. (...), Aleksander C. (...), Inest H. (...), Ervis M. (...), Nadir F. (...), Robi L. (...), Klodi L. (...), Moisi H. (...) en Artan H. (...) – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U stelde dat u na de poging tot aanslag op u tijdens uw penitentiair verloop niet naar de politie bent geweest. Zoiets heeft volgens u immers geen enkele zin daar de politie nauwe banden onderhoudt met deze bende die het op u gemunt heeft (CGVS, p. 15). U voegde eraan toe dat ofschoon iedereen weet wie de vele moorden (die zich in Vlorë voordoen) heeft gepleegd, de daders van deze moorden vrij mogen rondlopen en in gepantserde voertuigen rondrijden. De eerste minister zou bovendien hebben gezegd dat ze elkaar (in Vlorë) mogen uitmoorden, dat het hem koud laat (CGVS, p. 15-16). Gevraagd om deze corruptie en banden tussen de politie en de bende die u concreet vreest tastbaar te maken, geraakte u in eerste instantie niet verder dan dat op televisie werd vermeld dat er banden bestaan tussen de politie en zulke bendes (CGVS, p. 16). Vervolgens gevraagd dit alsnog concreter te duiden, legde u een verband tussen de broers H. (...) en de toenmalige minister van binnenlandse zaken, Samir T. (...), en haalde u de recente arrestatie van Ferdinand L. (...) in een drugszaak aan, waarbij u eraan toevoegde dat dit eigenlijk weinig verschil maakt aangezien zijn broer en heel hun bende nog altijd vrij rondlopen (CGVS, p. 16). U verwees eerder tijdens uw persoonlijk onderhoud ook naar de voormalige politiecommissaris van Vlorë, Jaeld C. (...), die tevens nauwe banden had met de broers H. (...) (CGVS, p. 13). Dit alles volstaat evenwel niet om uw gebrek aan bescherming aan te tonen. U gaf immers zelf aan dat door de autoriteiten werd opgetreden tegen zowel Jaeld C. (...) als tegen de voormalige minister van Binnenlandse Zaken. Zo werd luidens uw verklaringen Jaeld C. (...) gezocht door de autoriteiten en werd Samir T. (...) tot een gevangenisstraf van vier jaar veroordeeld (CGVS, p. 16). Uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal blijkt inderdaad dat Samir T. (...) in 2019 werd veroordeeld voor misbruik van zijn functie. Nog volgens deze informatie werd Jaeld C. (...) sinds 2017 gezocht en gaf hij zich in mei 2020 zelf aan bij de politie. Een weinig later werd ook hij veroordeeld voor misbruik van zijn functie. Hoewel corruptie een pijnpunt blijft in Albanië, tonen deze voorbeelden wel degelijk aan dat de Albanese autoriteiten optreden tegen corrupte politici en politieofficieren die machtsmisbruik plegen. Wanneer u erop gewezen werd dat er werd opgetreden tegen beide door u aangehaalde voorbeelden en gevraagd werd waarom u alsnog geen beroep had gedaan, of bij een eventuele terugkeer naar Albanië zou kunnen doen, op de Albanese autoriteiten voor hulp en/of bescherming, stelde u opnieuw dat de politie door en door corrupt is (CGVS, p. 16). U bracht evenwel geen andere elementen aan om deze stelling hard te maken. U verwees slechts naar de moord op een medegevangene, Astrit G. (...), bij zijn terugkeer naar de gevangenis en voegde daaraan toe dat er veel moorden gepleegd worden op weg naar of in de gevangenis (CGVS, p. 16). Uit niets blijkt echter dat de moord op G. (...) in 2014 enig verband houdt met uw situatie. Dergelijke uitspraken volstaan niet om de door u beweerde corruptie concreet te maken. Uw verklaring dat u nul kans maakt op bescherming door de Albanese autoriteiten aangezien uw tegenstanders zware delinquenten zijn die ongemoeid worden gelaten door diezelfde autoriteiten (CGVS, p. 19), volstaat evenmin ter rechtvaardiging van uw nalaten de autoriteiten in te lichten van een poging tot aanslag op u. Indien u de autoriteiten niet inlicht van bepaalde feiten, kunnen zij er vanzelfsprekend niet tegen optreden. Dat de autoriteiten overigens tegen de leden van deze bende niet zouden optreden wordt overigens door uzelf tegengesproken. U haalde immers zelf de

recente arrestatie van (Ferdinand) Robi L. (...) aan (CGVS, p. 16). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat deze persoon op 27 augustus 2021 samen met twee van zijn kompanen, Dritan B. (...) en Ergi C. (...), werd opgepakt door speciale eenheid RENE in een anti-drugsoperatie. Verder blijkt uit deze informatie tevens dat de autoriteiten in het verleden ook optraden tegen de andere leden van deze bende. Zo werd op 18 mei 2021 Moisi H. (...) veroordeeld door de speciale rechtbank voor corruptie en georganiseerde misdaad (GJKKO - Gjykata kundër Krimt të Organizuar dhe Korrupsionit) tot een gevangenisstraf van 10 jaar voor verschillende misdrijven waaronder drugshandel en het vormen van een gestructureerde criminele groep. Ook verschillende andere leden van de bende van Moisi H. (...) werden hierbij veroordeeld. Van enige onwil van de autoriteiten om in deze op te treden is dan ook geen sprake.

Daarnaast kan, voor zover u met de aanslag op Armando S. (...), de verdwijning van Albano X. (...) en Elvis T. (...), en de moord op Kristian B. (...), de onwil of onmacht van de Albanese autoriteiten om op te treden tegen criminele bendes wil aantonen, er worden vastgesteld dat de informatie over deze incidenten de inhoud van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cf infra), niet kan weerleggen en kan er dan ook niet besloten worden tot de afwezigheid van doeltreffende bescherming vanwege de autoriteiten in Albanië. Hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, is deze verplichting niet absoluut en kan dit niet worden begrepen als een resultaatsverbintenis (RvV nr. 190.522 van 8 augustus 2017).

Zo houdt het begrip doeltreffende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet in dat er op het grondgebied van het land geen machtsmisbruik mag worden vastgesteld maar moet dit worden begrepen als de verplichting voor deze staat om alles in het werk te stellen om deze feiten te voorkomen of te vervolgen en te bestraffen (CCE, arresten nr. 76466 van 5 maart 2012 en nr. 91669 van 19 november 2012). Met andere woorden, het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te bewijzen dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. In casu is dit echter niet het geval.

Voorts blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politievale en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal

onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Het door u neergelegde UNODC-rapport 'Business, Corruption and Crime in Albania' dateert reeds van 2013 en vermag dan ook niet de informatie van het Commissariaat-generaal te weerleggen.

Volledigheidshalve kan hier nog worden gewezen op informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feudscontemporary-albania-characterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de

bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen, zo ook in het kader van bloedvetes, aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te betwisten. Uw identiteit en nationaliteit staan niet ter discussie. Voor wat betreft de Griekse en Roemeense identiteitsdocumenten, gaf u zelf aan dat het om (ver)vals(t)e identiteitsdocumenten ging. De door u neergelegde vonnissen tonen aan dat u bij de herziening van uw proces door het Hooggerechtshof in 2014 werd vrijgesproken voor deelname aan een gewapende bende en de moorden die door deze bende werden gepleegd, en schuldig werd verklaard aan diefstal met geweld en daarvoor veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 16 jaar. Hieruit blijkt tevens dat in het kader van een proces tegen u en Armando S. (...) naar aanleiding van de moord op Elton T. (...) en de poging tot moord op Robert B. (...), door het Hof van Beroep van Vlorë op 23 mei 2018 het initiële vonnis waarbij u aan beide misdrijven schuldige werd bevonden en u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 20 jaar -, waarbij door het Hof van beroep van Vlorë de strafmaat op 10 september 2003 werd verhoogd tot 25 jaar gevangenisstraf, werd vernietigd en u werd vrijgesproken nadat ditzelfde Hof van Beroep op 3 maart 2011 had geoordeeld dat u opnieuw in beroep mocht gaan. Deze feiten staan hier op geen enkel ogenblik ter discussie. De door u neergelegde stukken tonen verder aan dat u in 2018 door de Rechtbank van Eerste Aanleg van Elbasan werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van een jaar en zes maanden wegens ontsnapping uit de gevangenis en dat er op 14 februari 2019 een internationaal opsporingsbevel voor u werd uitgevaardigd. Uw vrees voor de door u opgelijste personen van de bende L.-H. (...) en de betrokkenheid van Jald C. (...), die u eveneens vermeldde in uw aantekening, werden supra reeds besproken. De verklaringen van uw familieleden en kennissen vermogen evenmin bovenstaande appreciatie te wijzigen. Deze zijn immers niet afkomstig van een objectieve bron. Het gegeven dat u over uw zaken in de Albanese pers al heel wat inkt gevloeid is, staat geenszins ter discussie. De incidenten met personen uit uw entourage werden kwamen hierboven reeds aan bod. In het kader van het tweede verzoek van uw zoon G. (...) en het eerste verzoek van uw broer S.S. (...) (O.V 9.190.303) werd tevens door mij een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker formuleert een eerste middel als volgt:

“SCHENDING VAN HET RECHT VAN VERDEDIGING DOOR EEN GEBREK, ONDUIDELIJKHEID EN DUBBELZINNIGHEID IN DE MOTIVERING VAN DE BESLISSING

Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Doordat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze heeft geantwoord op de door verzoekende partij ingediende asielaanvraag d.d.15/06/21, waaruit duidelijk blijkt dat verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging had in de zin van de Conventie van Genève.

Dat de kwestieuze beslissing derhalve niet ten genoegen van rechte heeft aangetoond dat zij geen gegronde vrees zou hebben.”

Verzoeker wijst op de inhoud van de motiveringsplicht en voert aan:

“Zodat het Commissariaat-Generaal in elk geval de verplichting heeft om zijn beslissing duidelijk te motiveren. Uit de feitelijke gegevens blijkt dat deze verplichting niet op bevredigende wijze werd nageleefd.

Alvorens dieper in te gaan op het gevoerde onderzoek wens verzoekende partij op te merken dat het Commissariaat-Generaal besluit om de asielaanvraag van verzoekende partij als kennelijk ongegrond te verklaren, op basis van de kennelijk ongeloofwaardige verklaringen.

Het Commissariaat kan zich er niet toe beperken louter te stellen dat dat verklaringen van verzoekende partij kennelijk ongeloofwaardig zouden zijn zonder dat een daadwerkelijk onderzoek wordt gevoerd naar de aangevoerde elementen/feiten.”

Verzoeker stelt, verwijzende naar rechtspraak van het EHRM inzake artikel 3 van het EVRM, voorts dat het onderzoek *in casu* te restrictief zou zijn geschied.

Verzoeker vervolgt:

“Het persoonlijk onderhoud vond plaats op 02/09/2021. Tijdens het onderhoud werd onmiddellijk door de verzoekende partij zelf en zijn raadsman gevraagd een kopie van de notities van het onderhoud toe te sturen.

Een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd echter pas toegestuurd op 26/10/2021 samen met de beslissing van kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming. Dus meer dan 54 dagen later.

Het CGVS tracht zich hier duidelijk via een slinkse wijze (kennelijk ongegrondheid van het verzoek) zich te bevrijden van de verplichting om verzoekende partij een kopie toe te sturen van zijn persoonlijk onderhoud en zich zijn recht op controle/ verbetering te ontnemen.

Infra zal in dit verzoekschrift gewezen worden op enkele van de belangrijkste verbeteringen die verzoekende partij wou aanbrengen.”

Tevens geeft verzoeker aan:

“Daarnaast wil verzoekende er op wijzen dat het Commissariaat-Generaal nagelaten heeft om een voldoende grondig onderzoek in te stellen naar de oorzaak van de problemen die aanleiding hebben gegeven tot het verzoek om internationale bescherming.”

Waar hem een laattijdig verzoek om internationale bescherming wordt verweten, voert verzoeker vervolgens aan:

“Verzoeker wenst er vooreerst op te wijzen dat, toen hij in september 2017 tot de conclusie kwam dat zijn leven in gevaar was in Albanië, hij niet in de eerste plaats - zoals het CGVS in zijn argumentatie beweert - dacht aan het zoeken van internationale bescherming maar wel besloot dat hij én zo snel mogelijk weg moest uit Albanië én veiligheidshalve best een andere identiteit kon aannemen om zijn opsporing in het buitenland zo moeilijk mogelijk te maken voor zijn belagers.

Gelet op het feit dat hij niet teruggekeerd was naar de gevangenis in Albanië na zijn penitentiair verlof vreesde hij onmiddellijk teruggestuurd te worden bij een verzoek om internationale bescherming waardoor hij opnieuw terecht zou komen in de bijzonder onveilige situatie die hij precies wou ontlopen door naar het buitenland te vluchten.

Verzoeker hield er ook terdege rekening mee dat hij, ondanks de in België genomen veiligheidsmaatregelen nog het risico liep opgespoord te worden door zijn belagers.

Moesten zijn belagers hem kunnen lokaliseren dan zou hij België verlaten hebben om zich, met nieuw te nemen persoonlijke veiligheidsmaatregelen, te vestigen in een ander land om zo uit de klauwen te blijven van de misdaadbende.

Het was immers nooit zijn bedoeling zich in België definitief te vestigen. Hij verbleef slechts op deze schuilplaats tot hij zeker was dat de bende van L. (...) hem had gevonden waarna hij opnieuw zou verder vluchten. Dat is dan ook de reden waarom verzoekende partij ondanks het feit dat hij el enkele jaren in België verbleef met zijn Griekse partner met definitief verblijf in België, hij nog steeds geen enkele procedure had gestart tot het verkrijgen van een verblijfstitel.

Deze handelswijze van verzoeker is helemaal niet ongebruikelijk. Andere personen met veiligheidsproblemen vergelijkbaar aan deze van verzoeker hebben dezelfde " oplossing " gekozen. Goed geplaatste waarnemers verklaren die keuze én door een gebrek aan vertrouwen in door de overheid geboden bescherming én door de vele aanslagen buiten Albanië gepleegd door misdaadbendes op tegenstanders die er verbleven onder hun eigen naam.

Verzoeker is zelfs na zijn aanhouding blijven vertrouwen op die "persoonlijke beschermingsmaatregelen " en is daar pas van afgestapt toen hij in de gevangenis van Antwerpen recent werd geconfronteerd met een mogelijke uitlevering naar Albanië.

Aangezien hij zijn initiële plan, de rest van zijn vluchten voor de moodlustige bende van L. (...), niet meer kon uitvoeren wegens zijn detentie had hij immers geen andere keuze meer dan zijn leven te beschermen door het indienen van een asielaanvraag. Omdat hij terecht zeer bezorgd is om zijn leven bij terugkeer naar Albanië heeft hij uiteindelijk een verzoek om Internationale bescherming ingediend."

Verder doet verzoeker gelden:

"Vooraleer de door de het CGVS aangevoerde argumenten te weerleggen wenst verzoeker de aandacht te vestigen op het feit het CGVS in zijn beslissing nalaat melding te maken van en rekening te houden met het feit dat de politie van Vlorë al lang op de hoogte is van een dreiging van bloedwraak voortvloeiend uit de moorden van 1997 waarvoor verzoeker uiteindelijk door het Albanees gerecht werd vrijgesproken.

Verzoeker verwijst naar de nota van het persoonlijk onderhoud van de broer van verzoeker S.S. (...) dd. 11/10/21 (Bijlage 2, p.6 en 7):

(...)

Verzoeker meent ook te moeten vaststellen dat het CGVS het fenomeen van de bloedwraak in Albanië zwaar onderschat.

Goed geplaatste waarnemers wijzen erop dat met het oog op de toetredingsonderhandelingen tot de EU de Albanese overheden inderdaad een aantal wetten en maatregelen genomen hebben om de dreiging van bloedwraak in te dijken maar dat ze de manke toepassing in de praktijk verbergen achter lage officiële cijfers die doorgegeven worden aan internationale organisaties.

Verzoekers verwijst naar het artikel van een experte terzake : Alice Taylor, " Albanian Blood Feuds : More Than 10.000 revenge killings in 30 years." (Bijlage 3)

(...)

Ondanks het feit dat een mislukte poging tot bloedwraak gericht tegen de vader ondernomen werd waarbij de vader zeven kogels in zijn been kreeg door de politie is vastgesteld en ondanks het feit dat de oude bloedvete met de familie S. (...) aangevuurd wordt door nieuwe spanningen met diverse leden uit de misdaadbende L. (...) die banden hebben met familieleden van rond de eeuwwisseling vermoorde personen (zie lager) komt het CGVS tot de conclusie dat geen geloofwaardigheid kan verleend worden aan het bestaan van een dreiging van bloedwraak (Bijlage 1, p.4) :

(...)"

Betreffende de aan hem verweten onwetendheid omtrent zijn belagers, geeft verzoeker voorts aan:

"Elke keer hem gevraagd werd naar de de identiteit van de mogelijke wraaknemers heeft verzoeker verwezen naar de familieleden de vermoorde personen. Tot verbazing van verzoeker lijkt het CGVS niet te weten dat - zeker als het om meerdere vermoorde personen gaat - niemand kan zeggen dat het X,Y of Z van familie A,B,C,... gaat zijn die uitvoering gaat geven aan de bloedwraak. De laatste jaren - zeker als dezelfde families betrokken zijn in een bloedwraak en in afrekeningen met misdaadbendes - stelt men vast dat zelfs niet-familieleden - vaak tegen betaling - overgaan tot zogenaamde " revenge killings".

Met betrekking tot de identiteit van hun vermoorde familieleden, verklaart verzoeker:

"Verzoeker verwijst naarde twee antwoorden die hij gaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS (Bijlage 4, p. 11 en 14) :

(...)

Verzoeker wijst erop dat hij wel een naam genoemd heeft en is verder van oordeel dat hij door de verwijzing naar de processtukken in het neergelegde dossier waar alle namen van de vermoorde personen staan afdoende geantwoord heeft op de vraag van het CGVS.

Het CGVS verwijt verzoeker dat hij als één van de slachtoffers verwezen heeft naar de naam A. (...) die niet in het dossier vermeld wordt. Aangezien één van de slachtoffer de voornaam A. (...) draagt is hier mogelijk spraken van een loutere vergissing door verzoeker, vertaler of interviewer van het persoonlijke onderhoud.

Dat verzoeker zich, meer dan 20 jaar na de feiten en in een valse beschuldiging waarvan hij werd vrijgesproken, niet alle namen van de betrokkenen herinnert lijkt verzoekende partij net logisch, indien hij net alles perfect zou kunnen reproduceren zou dit net ingestudeerd en geësceneerd overkomen. Dit blijkt dan ook een bijzonder zwak argument van het CGVS."

Verzoeker betwist verder dat de familiebanden tussen de bende L.-H. en de slachtoffers van de moorden niet duidelijk zouden zijn. In deze wijst hij op de verklaringen van zijn broer S.S. bij het CGVS.

"Het feit dat het CGVS meent dat de dreiging van de bloedwraak in casu niet zou aanwezig zijn is louter kwaadwillig opzet."

Aangaande de reden waarom hij wordt geïnterviewd, betoogt verzoeker:

"Verzoeker wenst erop te wijzen dat hij ook niet meer weet dan wat zijn vriend ALBANO X. (...) heeft verteld. Hij weet alleen dat zijn vriend een dispuut heeft over drugsgerelateerde feiten waar hij zelf niets mee te maken heeft en waarover hij niet meer details kan verstrekken. Verzoeker wist in 2017 dat, gelet op de eerdere problemen uit jaren negentig met sommige leden van de bende, hij de leiders van de bende nooit zou kunnen overtuigen van het feit dat hij niets met het dispuut met zijn vriend ALBANO te maken heeft. Met die stellige overtuiging en daarenboven wetende hoe machtig en gevaarlijk de bende L.-H. (...) was, wist hij dat hij nooit veilig in Albanië zou kunnen leven. Zijn inschatting dat de bende hem zou blijven proberen te liquideren blijkt juist te zijn geweest want verschillende personen uit zijn entourage werden door de bende verwond, vermoord of ontvoerd en zijn tot op vandaag spoorloos."

Omtrent de motivering dat hij niet zou aannemelijk maken dat de liquidaties van personen uit zijn omgeving aan hem gelinkt zijn, geeft verzoeker aan:

"Verzoeker begrijpt niet hoe het CGVS nog kan twifelen aan zijn banden met de diverse personen die het slachtoffer werden van aanslagen gepleegd op hen door leden van de bende L.-H. (...):

ARMANDO S. (...) is een jarenlange vriend van verzoeker die, omdat hij verdacht wordt van een recente aanslag op Robi L. (...) tot tweemaal toe het voorwerp is geweest van een aanslag gepleegd door bendeleden.

ALBANO X. (...) is een jarenlange vriend van de familie S. (...) die na een verblijf in België bij de familie kort na zijn terugkeer in Albanië ontvoerd werd door de bende L.-H. (...).

Op basis van de verklaringen van een spijtoptant C. (...) weet de politie dat ALBANO X. (...) mishandeld werd met een hamer om meer info te geven aan de bende over de familie S. (...) (Bijlage 2, p. 16 en bijlage 4, p. 13).

Verzoekende partij legde tijdens de procedure een video neer waarin letterlijk gesteld wordt dat hij werd vermoord na zijn terugkeer uit België waar hij verbleef bij 2 vrienden waarmee natuurlijk de broers S. (...) werden bedoeld. Het CGVS legde dit geheel naast hen neer. In bijlage wordt nogmaals deze lijst gevoegd.

Dat ALBANO X. (...) in België bij de broers S. (...) verbleven heeft kon daarnaast bewezen worden aan de hand van twee PV's van de politie van Antwerpen en Amsterdam. Het CGVS vond het enerzijds niet nuttig deze op te vragen doch tracht anderzijds wel de geloofwaardigheid van dit verhaal in twijfel te trekken. (bijlage 2 p 16-17)

De raadsman van verzoekende partij deed het nodige toestemming te vragen tot inzage/ kopie-name bij het Parket te Mechelen, doch gelet op het lopende onderzoek werd dit geweigerd. Het CGVS heeft echter ook de mogelijkheid deze PV 011162/21dd. 20.05.2021 op te vragen en kon zo de geloofwaardigheid van het verhaal van verzoekende partij staven.

Het CGVS kon zo bevestigen dat verzoekende partij op 22.03.2018 met een witte BMW X5 met de Belgische kentekenplaat 1UAX005 gecontroleerd werd door de politie van Rotterdam en dat de inzittende volgende personen betroffen

- Cicio C. (...) 11/12/1981 (roemeense geboorteakte van S. (...) Sokol)
- S. (...) Spiro 11/05/1985
- X. (...) Albano 29/05/1984

Hiermee kon de aanwezigheid van de heer X. (...) samen me verzoekende partij en zijn broer SPIRO S. (...) in België worden aangetoond net voor de terugkeer naar Albanië waarop de aanslag op zijn leven volgde.

Verzoekende partij heeft de indruk dat het CGVS moedwillig deze informatie niet wenste te onderzoeken om hen er zo makkelijk vanaf te kunnen maken. Hun onderzoek beperkte zich louter tot enkele beperkte elementen die nuttig waren om tot een weigering te kunnen overgaan.

Doch de onwil van het CGVS gebruiken als reden om de geloofwaardigheid van verzoekende partij trachten te ondermijnen is zelfs voor het CGVS een ongeziene boosaardige streek.

KRISTI B. (...) vriend van de familie werd door de bende vermoord nadat ze vernomen hadden dat hij een tijd in België had verbleven bij de familie S. (...). Kort voor zijn dood meldde betrokkene aan Spiro S. (...) dat hij gevolgd werd door leden van de bende L.-H. (...).

ELVIS T. (...) heeft ook in België contact gehad met de familie S. (...) werd na zijn terugkeer in Albanië ontvoerd door een bendelid genaamd INEST H. (...) en sindsdien wordt aangenomen dat betrokkene vermoord is. Alhoewel de ontvoering op camera stond werden de ontvoerders kort na hun aanhouding opnieuw vrijgelaten. (Bijlage 2, p.10 en bijlage 3, p. 19)

Verzoeker legt een reeks foto's neer die over een lange tijdsspanne bewijzen dat alle door de bende L.-H. (...) geviseerde slachtoffers nauwe banden hadden met de familie S. (...) (Bijlage 6).

In tegenstelling tot wat het CGVS beweerd wordt er in de berichtgeving over de diverse gewelddadige acties van de bende in de Albanese pers wel degelijk een link gelegd met de familie S. (...) (bijlage 7).

Verzoeker voegde een gehele lijst met persartikelen en video's die dit aantoonen.

Daarnaast werden ook persoonlijke verklaringen gevoegd van kennissen en vrienden van alle betrokken partijen. Ook daaraan gaat het CGVS volledig voorbij."

Aangaande de aan hem verweten vaagheid omtrent het achtervolgen van zijn partner in België, stelt verzoeker:

"Verzoeker verwondert zich over dit argument waaruit blijkt dat het CGVS niet vertrouwd is met de modus operandi van deze Albanese misdaadbendes.

Natuurlijk kondigen deze niet op papier of andere wijze vooraf aan dat ze een persoon in België gaan liquideren. Ze doen dat indirect via telefoon of mondelinge boodschappen aan mensen uit de entourage. Een hard bewijs van dit soort bedreigingen kan nooit vooraf geleverd worden.

Na zowat elke gewelddadige aanslag van de bende op nauw met hem te linken personen kreeg verzoeker van vrienden en familieleden uit Albanië de boodschap mee dat de bende nog altijd op zoek was naar hem en dat hij ook in België niet veilig was. De recente actualiteit heeft duidelijk gemaakt dat Albanese misdaadbendes niet terugdeinzen om over te gaan tot moordaanslagen op in België verblijvende landgenoten.

Hierbij dient ook te worden verwezen dat verzoekende partij naar aanleiding van bovenvermeldde feiten (de achtervolging van de kale man) binnen België onmiddellijk zorgde voor een herlocatie / verhuis. Zijn zoon S.G. (...) maakte daarvan reeds melding tijdens zijn verhoor dd. 15.09.2021 (stuk 10 p 21)

Wat betreft de niet-melding van deze bedreigingen aan de Belgische politie verwijst verzoeker naar wat hoger vermeld werd in punt 1, zijn vertrouwen in de overheid is immers wegens alle gebeurtenissen geheel zoek."

Verzoeker betwist verder dat hij in Albanië de nodige bescherming van zijn autoriteiten zou kunnen genieten. In dit kader voert hij aan:

"Verzoeker is verbaasd dat het CGVS, na al wat hij verklaard heeft tijdens het persoonlijk onderhoud nog niet overtuigd is van het feit dat de bende van L.-H. (...) verdacht weinig in de weg werd en wordt gelegd in Vlorë.

Het staat voor alle waarnemers in en buiten Albanië vast de strijd tegen de corruptie bij en de greep van de georganiseerde misdaad op politie en gerecht bijlange nog niet gewonnen is in Albanië.

Verzoeker verwijst bij wijze van voorbeeld naar de resolutie (Bijlage 8) goedgekeurd door de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa na het laatste uitgevoerde periodiek onderzoek naar het respect van de voorwaarden aan Albanië opgelegd bij zijn toetreding tot de Raad van Europa.

In deze resolutie wordt Albanië gewezen op

(...)

Verzoeker heeft er zelf op gewezen dat als er voldoende mediadruk is - zoals in het geval van de voormalige Minister van Binnenlandse Zaken en de de politiecommissaris van Vlorë - er gereageerd moet worden.

4.3. Verzoeker heeft zelf de aanhouding van Robi L. (...) (Bijlage 4, p.16) gemeld maar verzoeker moet tot zijn spijt vaststellen dat de overige kopstukken van de bende nog steeds ongemoeid hun criminele activiteiten in Vlorë kunnen ontplooiën.

4.4. Verzoeker vestigt de aandacht op het feit dat tot op heden er nog géén enkele dader opgepakt laat staan veroordeeld werd voor de moorden, verdwijningen en aanslagen gepleegd op ARMANDO S. (...), ALBANO X. (...), KRISTI B. (...) of ELVIS T. (...), allen personen die uit de directe entourage behoren van verzoeker.

4.5. Verzoeker geeft toe dat hij, toen hij tijdens zijn penitentiair verlop vernam dat een aanslag op zijn leven beraamd werd hij voor de keuze stond om, ofwel de politie te verwittigen en de paar jaar die nog restten in de gevangenis verder uitzitten en definitief vrij zijn ofwel Albanië ontvluchten en de rest van zijn leven op de vlucht blijven.

Ondanks het feit dat hij dicht stond bij zijn vrijlating daar hij het grootste deel van zijn straf reeds had uitgezeten heeft verzoeker toch voor de laatste optie gekozen. Die ingrijpende keuze heeft niet alleen te maken met de vrees voor de machtige bende L.-H. (...) maar ook met het in Albanië wijd verbreide wantrouwen in gerecht en de veiligheidsdiensten als politie en gevangeniswezen. Het feit dat een medegevangene, ASTRIT G. (...) vermoord werd tijdens het uitzitten van zijn straf heeft zwaar door gewogen in de beslissing om Albanië zo snel mogelijk te verlaten (Bijlage 4, p. 16).

4.6. Verzoekende partij is van oordeel dat de vraag die zich in zijn dossier stelt niet is of de politie formeel correct zou gereageerd hebben op de melding van de bedreiging maar wel of, zoals eerder de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het hieronder geciteerde arrest stelde , het beroep op de politie geleid zou hebben tot een effectieve bescherming van verzoekende partij:

(...)

Naar aanleiding van het asielverzoek van de echtgenotes van beide mannen die het leven lieten bij de aanslag van de bende L.-H. (...) op ARMANDO S. (...) hebben de asielinstanties van Frankrijk en Zweden de veiligheidssituatie van beide dames in Albanië geëvalueerd. De voor asielverlening bevoegde instanties zijn én in Frankrijk én in Zweden totaal onafhankelijk van mekaar tot de conclusie gekomen dat de lange arm van de georganiseerde misdaad te ver reikte en dat de Albanese veiligheidsdiensten de veiligheid van beide dames en hun kinderen niet kon waarborgen.

Om deze redenen kregen beide echtgenotes asiel in respectievelijk Zweden en Frankrijk.

Het CGVS verwijst in zijn negatieve beslissing dd. 26.10.2021 ook naar de heer Bledar S. (...) om aan te tonen dat de Albanese autoriteiten wel degelijk zouden functioneren en het weldegelijk veilig zou zijn in Albanië. Verzoekende partij vindt dit zeer frappant want het is net deze persoon die zeer recent vanuit de gevangenis in Albanië een live verbinding maakte met de nationale televisie. Hij meldde daar dat hij heeft vermoord in opdracht van de L. (...) bende en hij op de hoogte is dat dezelfde bende ook de aanslag pleegde op Armando S. (...) waarbij zijn schoonbroer het leven liet. De live uitzending werd abrupt onderbroken en kort nadien werd zijn lichaam teruggevonden in zijn cel, de officiële berichten spreken van zelfmoord. Dit is alles toch opnieuw minstens zeer bevreemdend en overduidelijk een wraakactie van de L. bende.

Verzoekende partij wacht zeer zeker hetzelfde lot bij een terugkeer naar Albanië. Het leven van verzoekende partij is nog steeds in gevaar en de Albanese autoriteiten kunnen duidelijk geen enkele veiligheid bieden voor deze almachtige bende, zelfs niet in de gevangenissen van Albanië onder de ogen van de cipiers.

Aangezien uit de verklaringen van verzoekende partij duidelijk gebleken is, minstens voldoende ernstig naar voor gekomen is, dat hij voldoende redenen had en heeft om minstens te vermoeden dat zijn leven en/of vrijheid in gevaar is in het land van herkomst."

Verzoeker concludeert:

"Het Commissariaat-Generaal heeft er zich te gemakkelijk vanaf gemaakt. Het is niet omdat een versnelde procedure toegestaan is dat het verzoek snel ook snel en na oppervlakkig onderzoek mag afgewerkt worden. Het CGVS weerlegt niet op een gegronde wijze de redenen waarom verzoeker zich bedreigd voelt in Albanië en leidt ten onrechte uit een sporadisch optreden van politie en gerecht af dat verzoeker voldoende beschermd zal zijn bij terugkeer.

Voor zover er al sprake is van een inconsistentie is deze in elk geval niet van aard om Sokol S. (...) de hoedanigheid van vluchteling te weigeren.

De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd.

Het middel is gegrond."

2.2. Verzoeker formuleert een tweede middel als volgt:

"SCHENDING VAN ARTIKEL 33 VAN DE CONVENTIE VAN GENÈVE MET BETREKKING TOT DE STATUS VAN VLUCHTELING VAN 8 JULI 1951

Doordat de bestreden beslissing verzoekende partij de facto verplicht naar Albanië terug te keren."

Hij voert in dit kader aan:

"Zodat het Commissariaat-Generaal in elk geval de verplichting heeft na te gaan of er in casu sprake was van bedreiging van het leven en de vrijheid van verzoekende partij bij een terugkeer naar Albanië. Uit de feitelijke gegevens blijkt dat deze verplichting niet op bevredigende wijze werd nageleefd. Het CGVS wist de moorden, verdwijningen en aanslagen op mensen uit de entourage van verzoeker weg op basis van betwistbare argumenten en leidt uit een paar sporadische optredens van politie en gerecht

tegen de georganiseerde misdaad in Albanië af dat Albanië een plaats is waar verzoeker zonder vrees voor zijn leven en veiligheid kan verblijven.

Dat verzoekende partij tot op heden bevreesd is voor zijn terugkeer naar Albanië, is begrijpelijk nu ons nog zeer regelmatig berichten bereiken omtrent geweld in Albanië en daarbuiten gepleegd door de Albanese georganiseerde misdaad tegen personen die ze als tegenstanders zien.

Mocht een onderzoek ten gronde gevoerd zijn geweest dan kon het Commissariaat-Generaal niet tot de genomen beslissing gekomen zijn.

Het middel is derhalve gegrond."

2.3. Verzoeker formuleert een derde middel als volgt:

"SCHENDING VAN DE ARTIKELEN 2, 3 EN 5 LID 1 VAN HET EUROPEES VERDRAG VAN 4 NOVEMBER 1950 TER VRIJWARING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS EN DE FUNDAMENTELE VRIJHEDEN (E.V.R.M.).

Doordat de bestreden beslissing verzoekende partij de facto verplicht naar Albanië terug te keren."

Hij voert aan:

"Zodat verzoekende partij op basis van deze beslissing in Albanië hetzelfde lot dreigt te ondergaan als zijn vrienden en kennissen die er het slachtoffer werden van moord, ontvoering of aanslagen op zijn leven.

Verzoekende partij kan hiervoor verwijzen naar hetgeen hierboven bij feitenrelaas reeds werd uiteengezet.

Ook dit middel is derhalve gegrond."

2.4. Verzoeker formuleert een vierde middel als volgt:

"SCHENDING VAN HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL

Doordat het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat ook in het geval van een versnelde procedure de genomen beslissing dient voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

Terwijl de bestreden beslissing, in een omvangrijk en complex dossier dat zich uitstrekt over een periode langer dan 20 jaren genomen werd na één verhoor dat slechts 3u25 min duurde, besluit tot de weigering van erkenning van het statuut van vluchteling aan verzoekende partij op makkelijk weerlegbare basis.

Zodat de bestreden beslissing geenszins op redelijke wijze werd genomen.

Dat verzoeker zijn motieven om een asielaanvraag in te dienen, klaar en duidelijk heeft gesteld.

Indien er een zorgvuldig onderzoek was voorafgegaan aan de bestreden beslissing (zoals betoogd supra), dan zou nooit besloten geweest zijn tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming.

Het Commissariaat-Generaal stelt in zijn argumentatie onder meer dat uit de door verzoekende partij aangehaalde feiten niet zou blijken dat hij zijn land van herkomst verlaten heeft uit gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Verzoekende partij is van mening dat de stelling van het Commissariaat-Generaal dat de door verzoekende partij aangebrachte feiten onvoldoende zouden zijn om te wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, slechts de onwil van het Commissariaat-Generaal aantoonde om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie op het terrein waar verzoekende partij zich in bevond.

Ook dit middel is derhalve gegrond."

2.5. Verzoeker besluit op grond van het voorgaande:

"De aangehaalde middelen zijn dan derhalve ernstig genoeg om een vernietiging van de bestreden beslissing te rechtvaardigen."

2.6. Verzoeker doet daarnaast gelden dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en stelt:

"Uit bovenstaand relaas en de eerdere procedure blijkt duidelijk dat verzoekende partij bij een terugkeer naar het land van herkomst het risico loopt op ernstige schade door onmenselijke of vernederende behandeling."

2.7. In dit kader formuleert verzoeker een eerste en enig middel als volgt:

"SCHENDING VAN HET RECHT VAN VERDEDIGING DOOR EEN GEBREK, ONDUIDELIJKHEID EN DUBBELZINNIGHEID IN DE MOTIVERING VAN DE BESLISSING

Verzoekende partij betwist dat de bestreden beslissing genomen werd na zorgvuldig onderzoek en voldoende gemotiveerd werd en verwijst hiervoor naar wat supra in dit verzoekschrift werd betoogd. Verzoekende partij heeft supra voldoende aangetoond dat Albanië onveilig is voor Mr. S. (...) en het geenszins aangewezen is om hem er naartoe te sturen. Het Commissariaat-Generaal maakt zich er te gemakkelijk van af. De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd. Het middel is gegrond."

2.8. Verzoeker besluit:

"In hoofde van verzoekende partij bestaat wel degelijk gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk."

2.9. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

*"Na verzoekende partij behoorlijk te hebben opgeroepen en gehoord ;
Voorafgaandelijk aan verzoekende partij het voordeel van pro deo toe te kennen.
Het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren ;
De oorspronkelijke beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen d.d 25/10/2021 teniet te doen en dienvolgens;
In hoofdde de betwiste beslissing van het Commissariaat Generaal te hervormen en aldus verzoekende partij de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen.
In subsidiaire orde verzoekende partij de subsidiaire bescherming toe te willen kennen.
In uiterst ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal."*

2.10. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

*"3. Notities persoonlijk onderhoud S.S. (...)
4. Albanian Blood Feuds : More Than 10,000 Revenge Killings in 30 Years
5. Notities persoonlijk onderhoud SINOMATAJ Sokol
6. Foto's die jarenlange vriendschap met vermoorde en verdwenen slachtoffers van bende L.-H. (...).
7. Recente berichtgeving uit de Albane pers van o.a. Bledar S. (...) en Robi L. (...)
8. Persartikel Bledar S. (...)
9. Lijst met kinks naar videos gevoegd in procedure met o.a. een link moord ALBANO X. (...) en verblijf in België
10. Notities persoonlijk onderhoud S.G. (...)
12. Resolutie Raad van Europa".*

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Op 6 januari 2022 legt verzoeker een aantal stukken neer die kunnen geraadpleegd worden met de linken <https://we.tl/t-wOwdnab04k> en <https://we.tl/t-cmrCDJLMec>. De videoreportages, te raadplegen via de linken, zijn enkel te raadplegen in een andere taal dan het Nederlands. De griffie meldt dat bepaalde stukken niet kunnen afgedrukt worden (zie adm. doss.).

Ter terechtzitting legt verzoeker de meeste van de stukken neer die via de linken kunnen geraadpleegd worden (zie inventaris). Voorts betreffen de nieuwe elementen een aantal nieuwsartikels met vertaling en enkele foto's en video's waarmee verzoeker wenst aan te tonen dat zijn leven ernstig in gevaar is bij een terugkeer naar Albanië. Uit deze elementen blijkt, aldus verzoeker, dat zijn wagen in zijn ouderlijk huis en dit van zijn broer tot ontplofing werd gebracht. Daarnaast betreft het een aantal artikels inzake moorden die recent plaatsvonden in Albanië. Verzoeker maakt ter terechtzitting gewag van een aanvullende nota van 22 februari 2022, in het administratief dossier is geen spoor te vinden van een aanvullende nota (J-box een aangetekende zendingen werden nagegaan).

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige procedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Waar verzoeker in het onderhavige verzoekschrift verzoekt om door de Raad te worden gehoord, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de procedure voor de Raad overeenkomstig artikel 39/60, eerste lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) schriftelijk verloopt. Overeenkomstig het tweede lid van voormeld artikel mogen verzoeker en zijn advocaat bovendien hun

opmerkingen ter terechtzitting mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen daarbij worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift uiteengezet zijn. Verzoeker had gelet op voormeld wetsartikel middels het onderhavige verzoekschrift de nodige toevoegingen kunnen en moeten doen, de nodige verduidelijkingen kunnen en moeten aanbrengen en eventuele misverstanden kunnen en moeten rechtzetten.

4.2. Verzoeker beroept zich in zoverre hij gewag maakt van de schending van de rechten van de verdediging voorts in wezen op de schending van de motiveringsplicht, nu hij aangeeft dat deze rechten geschonden zouden zijn door een gebrek, onduidelijk en/of dubbelzinnigheid in de bestreden motivering. Op de aangevoerde schending van de motiveringsplicht wordt hieronder teruggekomen.

Verzoeker duidt voor het overige op generlei wijze hoe zijn rechten van verdediging *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

4.3. Verzoeker beticht, waar hij poneert dat verweerder zich zou hebben schuldig gemaakt aan *“kwaadwillig opzet”*, slechts onderzoek zou hebben gevoerd met het oogmerk op een weigering, *“boosaardige”* streken zou hebben gehanteerd en enkel de *“onwil”* zou hebben aangetoond *“om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie op het terrein waar verzoekende partij zich in bevond”*, verweerder in het verzoekschrift verder weliswaar van vooringenomenheid, doch hij staat deze – nochtans ernstige – aantijging niet op dienstige wijze. Verzoeker brengt immers geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS te kwader trouw of bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

4.4. In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Verzoeker kan verder niet worden gevolgd in het verwijt ten aanzien van verweerder dat de notities van het persoonlijk onderhoud samen met de bestreden beslissing werden betekend en dat hem daardoor *“zijn recht op controle/verbetering”* zou zijn ontnomen.

Verzoeker gaat met dit betoog namelijk voorbij aan het bepaalde in artikel 57/5^{quater}, § 4 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Wanneer de artikelen 57/6, § 2, 57/6, § 3, 57/6/1, § 1 of 57/6/4 worden toegepast, kan een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming”.

Met toepassing van de voormelde bepaling, werd er, zoals verzoeker ook zelf aangeeft in het voorliggende verzoekschrift, een kopie van de notities van verzoekers persoonlijk onderhoud aan verzoeker betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de bestreden beslissing.

Het vermoeden, zoals bepaald in artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, dat verzoeker wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van zijn persoonlijk onderhoud, geldt in dit geval uiteraard niet. Verzoeker had bovendien de mogelijkheid om middels het onderhavige verzoekschrift en in het kader van onderhavig beroep de nodige opmerkingen te formuleren over en zijn rechten te doen gelden met betrekking tot de notities van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Hij heeft deze mogelijkheid, zoals hij zelf bovendien expliciet aangeeft, daarenboven ook klaarblijkelijk benut. Derhalve zijn verzoekers rechten te dezen gerespecteerd.

4.6. Verzoeker kan evenmin worden gevolgd waar hij herhaald tracht te laten uitschijnen dat verweerder zou hebben nagelaten om zijn verzoek om internationale bescherming op een gedegen wijze te onderzoeken. Uit het loutere gegeven dat er een versnelde procedure werd toegepast en dat er door verweerder uiteindelijk werd besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om

internationale bescherming kan zulks, dit in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, namelijk op generlei wijze worden afgeleid. Verder kan de Raad niet anders dan vaststellen dat verzoeker met zijn voormeld betoog de inhoud van zowel de bestreden beslissing als de stukken van het dossier op loutere en aperte wijze miskent. Uit deze inhoud blijkt duidelijk en genoegzaam dat verzoekers situatie en de door hem aangevoerde feiten en nood aan internationale bescherming weldegelijk en terdege werden onderzocht. Verzoeker kon aangeven of hij bijzondere procedurele noden had, werd gehoord door de DVZ en kon een vragenlijst invullen en verklaringen afleggen. Hij kreeg de kans om doorheen de loop van zijn procedure tot internationale bescherming documenten bij te brengen. Bovendien kreeg hij de mogelijkheid om zijn asielmotieven uitgebreid uiteen te zetten en toe te lichten gedurende het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, dat ongeveer drie en een half uur duurde en plaatsvond in de gevangenis van Antwerpen. Eveneens werd door het CGVS de nodige informatie vergaard in het kader van en inzake de specifieke, door verzoeker aangevoerde feiten, documenten en nood aan bescherming. De bestreden beslissing houdt met al deze elementen uitdrukkelijk rekening en is hierop geschraagd. Dat verzoekers verzoek om internationale bescherming niet (grondig) zou zijn onderzocht, kan bijgevolg bezwaarlijk ernstig worden genomen. Hoe dan ook kan in deze worden herhaald dat verzoeker middels het onderhavige verzoekschrift de nodige toevoegingen kon doen, de nodige verduidelijkingen kon aanbrengen en de nodige, door hem relevant geachte bijkomende elementen en informatie kon aanreiken. Verzoeker heeft deze mogelijkheid ook benut.

4.7. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.8. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.9. Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing verder niet waar met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoeker opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

4.10. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat hij er zou vrezen te worden gevisieerd in het kader van bloedwraak enerzijds en omdat hij er problemen zou riskeren met een misdaadbende anderzijds.

Dient in dit kader echter vooreerst te worden opgemerkt dat uit het niet-betwiste feitenrelaas in de bestreden beslissing en het feitenrelaas zoals door verzoeker uiteengezet in het verzoekschrift blijkt dat verzoeker, wanneer hij begin 2018 door de politie van Antwerpen werd aangehouden voor verboden wapenbezit, in het bezit was van een (ver)vals(t)e Roemeense identiteitskaart en rijbewijs op naam van Cicio P.-C. Tevens blijkt hieruit dat verzoeker enkele jaren later, wanneer hij begin 2021 in Mechelen werd gearresteerd op beschuldiging van witwassen en deelname aan een vereniging van misdadigers, zich uitgaf als Christos P., persoon met de Griekse nationaliteit, en dat hij in het bezit was van een kopie

van een Griekse identiteitskaart en een Grieks rijbewijs op deze naam. Dat verzoeker er aldus klaarblijkelijk niet voor terugschrikt om zich ten overstaan van de Belgische autoriteiten te bedienen van valse identiteiten en identiteitsdocumenten en zich aan dergelijke feiten reeds meermaals bezondigde, vormt een eerste en ernstige negatieve indicatie voor zowel zijn algehele geloofwaardigheid als de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielmotieven en vrees.

Daarenboven vallen verzoekers houding en gedragingen na aankomst in Europa, en het bijzonder laattijdige karakter van het verzoek om internationale bescherming dat hij alhier uiteindelijk indiende, op generlei wijze te rijmen met en doen deze op kennelijke wijze verder afbreuk aan zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen als de ernst, de oprechtheid en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielmotieven. In dit kader wordt in de bestreden beslissing geheel terecht aangegeven:

“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uit uw gedrag geenszins een nood aan internationale bescherming blijkt. Uit uw verklaringen en uit de stukken in uw administratief dossier blijkt dat u van 6 tot 12 september 2017 penitentiair verlov toegekend kreeg. In plaats van terug te keren naar de gevangenis om de rest van uw straf uit te zitten, vluchtte u naar het buitenland waar u valse identiteitsdocumenten kocht en onder twee valse identiteiten leefde. Op 14 februari 2019 vaardigde Albanië een internationaal opsporingsbericht voor u uit. In de nasleep daarvan verzocht Albanië België om uw uitlevering. Op 8 januari 2021 werd u opgepakt en opgesloten in de gevangenis van Antwerpen. Pas op 15 juni 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in België in. Niettegenstaande u verklaarde dat uw leven in gevaar was (CGVS, p. 9), wachtte u na aankomst in België aldus nog drie jaar en negen maanden alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Uw uitleg dat een advocaat u voorheen aangeraden had om internationale bescherming aan te vragen in Frankrijk – hetgeen u overigens nooit hebt gedaan – omdat u in België niets zou krijgen, dat u bang was dat uw verzoek zou worden afgewezen en dat u gedwongen naar Albanië zou teruggestuurd worden (CGVS, p. 9), kan geenszins worden weerhouden ter rechtvaardiging van uw lange wachten. Van iemand die zijn land heeft verlaten met het oog op het verkrijgen van internationale bescherming, kan worden verwacht dat hij al het nodige doet om zich terdege te informeren over de in dit verband te volgen stappen en dat hij vertrouwen stelt in de instanties bij wie hij om bescherming verzoekt. Dergelijk laattijdig verzoek om internationale bescherming lijkt dan ook te zijn ingediend teneinde de uitvoering van een op handen zijnde beslissing die tot uw verwijdering zou leiden uit te stellen of te vrijdelen. Dit is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo een vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan immers worden verwacht dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Voorgaande bevindingen ondermijnen bijgevolg ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het bijzonder.”

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar hij herhaalt dat hij vreesde om bij een (eventuele weigering van een) verzoek om internationale bescherming te worden teruggestuurd naar Albanië, dient te worden opgemerkt dat zulks zoals verweerder met recht motiveert geenszins een rechtvaardiging kan bieden voor zijn bijzonder laattijdige verzoek om internationale bescherming. Zo hij werkelijk een oprechte nood had aan internationale bescherming, kon worden verwacht dat zulke overweging hem er niet van zou hebben weerhouden om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Door dit te doen, kon hij immers net bescherming krijgen ten aanzien van de beweerde vervolging en het beweerde risico op ernstige schade en op deze basis een verblijfsrecht en de hieraan gekoppelde bescherming tegen een maatregel tot verwijdering of terugleiding bemachtigen. Minstens had het indienen van dergelijk verzoek tijdelijk tot gevolg dat er in de loop van de procedure internationale bescherming geen maatregel tot verwijdering van het grondgebied of tot teruggrijving gedwongen jegens hem zou kunnen worden uitgevoerd, terwijl zijn nalatigheid net tot gevolg had dat hij alhier illegaal verbleef en wel aan dergelijke maatregel kon worden onderworpen. In zoverre verzoeker daarnaast aangeeft dat hij niet van plan zou zijn geweest om in België te blijven, dit land slechts als tijdelijke schuilplaats beschouwde en van plan was om zich, zodra zijn belagers hem hadden opgespoord, in een ander land te vestigen, dient te worden vastgesteld dat ook dit geenszins een afdoende en/of aannemelijke uitleg vormt ter verklaring van zijn bijzonder laattijdige verzoek om internationale bescherming. Het indienen van een verzoek om internationale bescherming stond er, dit zeker voordat het internationaal opsporingsbericht en het verzoek tot uitlevering ten aanzien van verzoeker werden uitgevaardigd, immers geenszins aan in de weg dat hij België alsnog kon verlaten. Bovendien had dergelijk verzoek, zoals reeds werd opgemerkt, tot gevolg dat hij minstens tijdelijk en mogelijk definitief bescherming kon verkrijgen tegen een gedwongen maatregel tot verwijdering of teruggrijving. Zo verzoeker werkelijk een ernstige en oprechte nood aan

internationale bescherming had, kon weldegelijk worden verwacht dat hij zich (veel) eerder kenbaar zou hebben gemaakt en deze nood aan internationale bescherming zou hebben doen gelden in België en ten overstaan van de alhier aanwezige autoriteiten. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliel dit te doen en jarenlang talmde alvorens zich kenbaar te maken en zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid. Tekenend in dit kader is verzoekers verklaring dat hij zulks uiteindelijk slechts deed omdat hij *“geen andere keuze meer”* had *“dan zijn leven te beschermen door het indienen van een asielaanvraag”*. Bezwaarlijk kan verzoeker aan het voorgaande afbreuk doen door zijn algemene, blote, niet-gestaafde en ongefundeerde bewering dat andere personen met vergelijkbare veiligheidsproblemen dezelfde oplossing zouden hebben gekozen en dat goed geplaatste waarnemers hiervoor verklaringen bieden.

Met betrekking tot de door verzoeker aangehaalde vrees om slachtoffer te worden van (bloed)wraak, dient voorts te worden opgemerkt dat, in zoverre verzoeker ter adstructie daarvan verwijst naar de verklaringen van zijn broer, deze verklaringen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van deze (bloed)wraak. Uit de verklaringen van verzoekers broer, zoals door verzoeker geciteerd in het voorliggende verzoekschrift, blijkt immers dat deze broer niet kon aangeven wanneer hun vader in het kader van deze (bloed)wraak zou zijn beschoten. Hiernaar gevraagd, gaf deze aan: *“Het exacte datum kan ik me niet herinneren. Het was in 2002 of 2003. De exacte datum kan ik me niet herinneren”*. Eveneens is het bevreemdend dat verzoekers broer daarbij niet precies kon aangeven hoeveel kogels hun vader troffen doch aangaf: *“Hij had zes à zeven kogels in zijn been”*. Zo hun vader werkelijk zou zijn beschoten in het kader van (bloed)wraak en daarbij meerde kogels in het been kreeg, mocht worden verwacht dat verzoekers broer inzake dit incident ook ten tijden van diens persoonlijk onderhoud nog met de nodige precisie zou kunnen aangeven wanneer hun vader werd beschoten en hoeveel kogels hij daarbij in zijn been kreeg.

De geloofwaardigheid van verzoekers bewering dat hij slachtoffer zou riskeren te worden van (bloed)wraak, wordt nog op fundamentele wijze verder ondermijnd doordat verzoeker inzake deze vermeende problematiek dermate vage verklaringen aflegde, dusdanig onwetend bleek en een dermate verregaand gebrek aan interesse vertoonde. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“U gaf voorts te kennen Albanië verlaten te hebben uit vrees voor wraak door de familieleden van in 1997 vermoorde personen. Uit uw administratief dossier blijkt dat u voor deze feiten in beschuldiging werd gesteld door het parket bij de rechtbank van eerste aanleg voor zware misdrijven te Tirana, wat er initieel toe leidde dat u op 23 november 2009 door deze rechtbank schuldig werd bevonden aan het plegen van de volgende misdrijven: deelname aan een gewapende bende, moord in het kader van een gewapende bende (op Sadik K. (...), Avdul B. (...) en Zihni H. (...)), diefstal met geweld ten nadele van Ardian S. (...) gepleegd in het kader van een gewapende bende en illegaal bezit van militaire wapens tevens in het kader van een gewapende bende. Dit leidde tot een veroordeling tot 25 jaar gevangenisstraf. Het Hof van beroep voor zware misdrijven te Tirana bevestigde op 2 juli 2010 dit vonnis integraal in beroep. In een vonnis van 24 februari 2014 door het Hooggerechtshof werd het vonnis van het Hof van Beroep voor zware misdrijven van Tirana d.d. 2 juli 2010 gedeeltelijk herzien, in die zin dat u werd vrijgesproken van het misdrijf ‘deelname aan een gewapende bende’ alsook van de moorden gepleegd door deze gewapende bende en definitief veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf van 16 jaar wegens diefstal met geweld (ten nadele van Ardian S. (...) toentertijd politieagent). Wat de door u aangehaalde vrees voor wraak in dit verband betreft – uw advocaat haalde op het einde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat het hier om bloedwraak gaat – gaf u verder te kennen dat ofschoon u door het gerecht in deze zaak werd ‘vrijgesproken’ (– wat evenwel niet geheel strookt met het door u neergelegde vonnis van het Hooggerechtshof –) u niet werd vrijgesproken door de familieleden van de slachtoffers. Zij beschouwen u nog steeds als dader en wensen zich daarom te wreken. U stelde dat de familieleden en naasten agressiever werden toen u vrijkwam uit de gevangenis, dat zij bij u zijn gekomen en het op u gemunt hebben (CGVS, p. 10, 17-18 en 20).

Wat deze door u aangehaalde (bloed)wraak betreft, kunnen er meer dan ernstige vraagtekens geplaatst worden bij uw zeer gebrekkige kennis van de identiteit van de wraaknemers en van hun vermoorde familieleden. U gevraagd van welke moorden in 1997 gepleegd u werd beschuldigd, geraakte u immers niet verder dan aan te geven dat het om heel veel personen ging waaronder Robert M. (...) (CGVS, p. 11). U verwees hierbij naar de door u neergelegde gerechtelijke stukken en gaf verder te kennen hierin

nooit geïnteresseerd te zijn geweest omdat u met deze feiten niets te maken had (CGVS, p. 11). Hierna nogmaals naar hun namen gevraagd, gaf u aan dat het om zeven of acht moorden ging, maar dat u zich de namen niet meer herinnert. Het betreft hier immers, zo voegde u er aan toe, beschuldigingen van jaren geleden (CGVS, p. 14). U voegde er vervolgens aan toe dat u zich zelfs niet meer kan herinneren voor welk misdrijf (of misdrijven) u uiteindelijk door het Hooggerechtshof werd veroordeeld tot 16 jaar. U gaf aan dat het mogelijks om gewapende ontvoering, gewapende diefstal of anderszins ontvoering ging (CGVS, p. 15). Wanneer u later tijdens uw persoonlijk onderhoud werd gevraagd naar de namen van de (u viserende) families van de slachtoffers van de moorden eind jaren 1990 gepleegd, feiten waarvoor u nota bene zelf terechtstond voor de rechtbank voor ernstige misdrijven te Tirana, gaf u andermaal de naam M. (...) (familie van de vermoorde Robert M. (...)) en de naam A. (...), waarbij u eraan toevoegde de rest van de namen zich niet meer te herinneren (CGVS, p. 18). Uit de door u neergelegde stukken blijkt evenwel dat u als verdachte op geen enkel ogenblik beschuldigd werd van het plegen van een moord op een persoon die de familienaam A. (...) droeg. Evenmin stonden andere in deze zaak terecht voor de moord op iemand met de familienaam A. (...). U kon deze naam ook zelf niet linken aan een van de toen vermoorde personen. Dit alles is weinig ernstig. Gezien uw betrokkenheid bij deze rechtszaak – deze sleepte niet minder drie jaar en een half aan waarbij u zelf als beklaagde in beschuldiging werd gesteld voor het plegen van moord met voorbedachte rade binnen het kader van een gewapende bende op niet minder dan zes personen (Sakik K. (...), Avdul B. (...), Dhimitraq M. (...), Zini H. (...), Robert M. (...) en de politieagent Viron R. (...)), wat er finaal toe leidde dat u voor diefstal met geweld tot 16 jaar gevangenisstraf werd veroordeeld, mag verwacht worden dat u anno 2021 nog steeds de namen van deze personen kent, duidelijk kan aangeven voor welke feiten u toen finaal werd veroordeeld, en door welke families van de slachtoffers u sindsdien wordt gevisieerd. Reden te meer het feit dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken de bedreigingen door hun families aanhaalde als zijnde dé reden voor uw vlucht uit Albanië (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5: “De families van de slachtoffers bedreigen mij met de dood. Daarom ben ik gevlucht.”). U er vervolgens op gewezen dat desgevallend mag verwacht worden dat u weet wie die personen of families zijn en u aldus in staat moet zijn hun namen te geven, antwoordde u nogmaals hen niet te kennen (CGVS, p. 18). Dit alles overtuigt allerminst. Gezien uw jarenlange gevisieerdheid door deze families en het belang van deze feiten voor uw vertrek uit Albanië, mag verwacht worden dat u weet wie uw wraaknemers zijn. In de logica van de bloedwraak of erewraak is het immers essentieel om te weten van waar het gevaar precies komt. Uw gebrekkige kennis ter zake valt voor het Commissariaat-generaal moeilijk te rijmen met de door u uitgesproken vrees, temeer u als één van de protagonisten in het proces rond deze moorden geacht dient te zijn op de hoogte te van alle gebeurtenissen die hiermee verband houden. Het tijdsverloop sinds deze gebeurtenissen kan de gedane vaststellingen hoegenaamd niet verklaren. Verwacht mag ook worden dat u zich – voor zover u zich om één of andere reden niet alle feiten tot in detail zou herinneren – u zich hierover nadien zou geïnformeerd hebben, teneinde een gedegen inschatting te kunnen maken van uw actuele vrees voor vervolging in uw land van herkomst.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan.

Ter verklaring van de vaststellingen inzake de door hem genoemde familienaam A., kan hij bezwaarlijk volstaan met de algemene, ongefundeerde en louter hypothetische bewering dat hier gelet op de gelijkenis tussen deze familienaam en de voornaam van één van de slachtoffers “mogelijk spraken van een loutere vergissing door verzoeker, vertaler of interviewer van het persoonlijke onderhoud” zou zijn. Er werd immers duidelijk gevraagd naar wie de families van de slachtoffers waren. Hoe dan ook laat verzoeker met deze uitleg de veelheid aan andere, voormelde, pertinente en terechte vaststellingen volledig onverlet. Inzake deze vaststellingen, beperkt verzoeker zich er voor het overige toe eenvoudigweg te verwijzen naar en te citeren uit zijn eerder afgelegde verklaringen. Met deze loutere herhaling van zijn eerder afgelegde verklaringen, doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de veelheid aan voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande. Uit deze vaststellingen blijkt duidelijk en genoegzaam dat verzoeker foutieve verklaringen aflegde en kennelijk onwetend bleek omtrent en niet de minste interesse vertoonde in de kernelementen met betrekking tot de vermeende (bloed)wraak waarvan hij naar eigen zeggen slachtoffer zou dreigen te worden. Hij kon niet eens de namen verstrekken van de personen die werden vermoord terwijl deze eenvoudigweg vermeld stonden in de nochtans door hem zelf neergelegde gerechtelijke stukken. Verder wist hij niet eens meer voor welke feiten hij in dit kader indertijd zelf daadwerkelijk werd veroordeeld tot 16 jaar. Daarenboven kon verzoeker, zoals blijkt uit de verklaringen die hij nota bene zelf citeert in het verzoekschrift, geheel niet aangeven welke de namen waren van de (hem viserende) families van de slachtoffers van de moorden waarvoor hij zelf terechtstond en gaf hij aan zich deze niet meer te herinneren.

Waar verzoeker opnieuw verwijst naar het tijdsverloop sedert de gebeurtenissen in kwestie, dient te worden opgemerkt dat dit tijdsverloop omwille van de voormelde, reeds in de bestreden beslissing

aangehaalde redenen, hoegenaamd geen verklaring kan bieden voor verzoekers verregaande onwetendheid en aperte gebrek aan interesse voor zijn eigen, beweerde problemen en situatie. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd overeind.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Hier kan nog aan worden toegevoegd dat u tegelijkertijd aangaf dat de bende L.-H. (...), waarmee u om andere redenen problemen kende, familiebanden heeft met de families van de slachtoffers met wie u sinds 1997 in een (bloed)wraak verwickeld bent. U slaagde evenwel hoegenaamd niet in deze banden concreet te maken. U had het van horen zeggen maar wist het niet meer exact (CGVS, p. 11)."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Uit zijn voormelde verklaringen blijkt dat hij, hoewel hij zelf beweerde dat er banden waren tussen de familieleden van de slachtoffers die hem aan (bloed)wraak zouden willen onderwerpen en de misdaadbende waarmee hij om andere redenen problemen zou kennen, deze banden niet kon concretiseren, alsmede dat hij aangaf dat hij dit had van horen zeggen maar het niet meer exact wist. Hoe verzoeker aan de vastgestelde onwetendheid in zijner hoofde afbreuk zou kunnen doen door te verwijzen naar een aantal van de verklaringen van zijn broer, kan daarbij niet worden ingezien. Integendeel, klemmt zijn eigen onwetendheid daardoor nog des te meer. Zo hij daadwerkelijk slachtoffer riskeerde te worden van (bloed)wraak vanwege de familieleden van de indertijd vermoorde slachtoffers en de mening toegedaan was dat hun families banden hadden met de misdaadbende, kon, zeker indien zijn broer hiervan op de hoogte was, immers van verzoeker worden verwacht dat hij zou kunnen concretiseren waarop deze mening was gestoeld. Dat hij zulks niet kon, doet aldus andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van de bewering dat hij slachtoffer zou riskeren te worden van (bloed)wraak.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht geconcludeerd:

"Gezien bovenstaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw bewering geïseerd te worden in deze (bloedwraak)vete met de families van de slachtoffers van deze moorden gepleegd in 1997 waarvoor u nadien terechtstond. Uw algemene geloofwaardigheid is door voorgaande tevens zwaar gehypothekeerd."

Met betrekking tot verzoekers voorgehouden problemen met en vrees ten aanzien van een misdaadbende, wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd:

"Overigens kunnen ook vraagtekens geplaatst worden bij de door u beweerd geïseerd door de misdaadbende bestaande uit Ardit K. (...), Ilir S.(...), Aleksander C. (...), Inest H. (...), Ervis M. (...), Nadir F. (...), Robi L. (...), Klodi L. (...), Moisi H. (...) en Artan H. (...). Zo legde u vooreerst zeer vage en weinig toereikende verklaringen af over de redenen waarom u door deze misdaadbende wordt geïseerd. U een eerste keer gevraagd waarom u door deze bende wordt geïseerd, ontweek u deze vraag door te verwijzen naar aanslagen en moorden op mensen uit uw directe omgeving in Albanië en hierbij te herhalen dat het leven van u en uw zoon in gevaar is (CGVS, p. 15). U vervolgens nogmaals gevraagd naar hun motieven om u te viseren, gaf u te kennen dat net op het ogenblik dat u de gevangenis had verlaten, Albano X. (...) met hen ruzie had gemaakt over drugshandel. Doordat Albano een vriend was van uw broer en toen bij u verbleef, dachten zij verkeerdelijk dat u hier ook iets mee te maken had. Dit was totaal niet het geval (CGVS, p. 18). Sindsdien wordt u evenwel door hen geïseerd en dreigen ze ermee u te vermoorden (CGVS, p. 19). U slaagde er echter niet in hierover meer details te geven. Gezien het feit dat u tegelijkertijd stelde dat sindsdien verschillende personen uit uw omgeving omwille van u werden geïseerd -, u haalde in dit verband de ontvoering en verdwijning van Albano X. (...) aan, de aanslag op Armando S. (...) waarbij twee andere personen het leven lieten, de verdwijning van Elvis T. (...) en de moord op Kristjan B. (...) aan, - en stelde daarnaast dat uw belagers ook stappen hebben ondernomen om u hier in België te komen vermoorden, mogen meer gedetailleerde, overtuigende en volledige verklaringen in dit verband van u verwacht worden. Dit heeft u duidelijk nagelaten te doen. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op uw verdere leven, kan geacht worden dat deze gebeurtenissen zodanig in uw geheugen gegrift zijn en u aldus bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten. Dat u door deze bende louter zou geïseerd zijn omwille van een drugsconflict waarmee u niets te maken had en dit de reden zou zijn waarom al verscheidene mensen uit uw entourage werden geliquideerd, overtuigt niet (CGVS, p. 13, 18-19)."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Door eenvoudigweg aan te geven dat hij niet meer weet dan wat zijn vriend hem heeft verteld, kan hij zijn vage, ontoereikende en niet-overtuigende verklaringen niet vergoelijken. Zo zijn beweerde problemen met een misdaadbende strookten met de werkelijkheid, kon worden verwacht dat hij zich omtrent het voorgaande, onder meer bij zijn vriend, terdege zou hebben geïnformeerd. Dat hij niet meer details kon verstrekken omtrent de feiten waarvan hij door de misdaadbende werd beschuldigd, doet aldus weldegelijk en ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden problemen met en vrees ten aanzien van de misdaadbende in kwestie.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Betreffende deze liquidaties van mensen uit uw omgeving, dient voorts te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent deze gebeurtenissen op een overtuigende wijze te linken aan uw persoon en deze aldus verband zouden houden met uw eigen situatie zoals u beweerde. Volgens informatie in het bezit van het Commissariaatgeneraal (toegevoegd aan het administratief dossier) wordt in de berichtgeving van deze feiten nergens een link met u gelegd. Integendeel, de ontvoering en verdwijning van Albano X. (...) wordt in de Albanese pers in verband gebracht met een jarenlange vete tussen de families L. (...) en X. (...), die teruggaat tot 1998 toen Gjysho X. (...) om het leven werd gebracht en waarbij de verdwijning van Albano X. (...) in februari 2018 werd gelinkt aan een poging tot moord op Ferdinand L. (...) en zijn minderjarige zoon in oktober 2017. Als mogelijke opdrachtgever van deze verdwijning werd Edison L. (...) genoemd, die een link zou hebben met de familie L. (...). Deze laatste werd op zijn beurt in november 2018 vermoord. De door u aangehaalde aanslag op Armando S. (...) in februari 2019, waarbij twee personen het leven lieten, wordt tevens door de pers in verband gebracht met deze poging tot moord op Ferdinand L. (...) in 2017. Armando S. (...) wordt hierbij genoemd als een van de organisatoren van en deelnemers aan deze aanslag. De moord op Kristjan B. (...) in mei 2020, ofschoon niet opgehelderd, wordt dan weer in verband gebracht met een eerdere veroordeling door de rechtbank van Vlorë in een drugszaak. Ook de verdwijning van Elvis T. (...) in juli 2018 wordt door de Albanese pers in verband gebracht met drugshandel. Elk van deze gebeurtenissen wordt ook steevast gelinkt aan het geweld tussen criminele bendes en de drugshandel in de regio Vlorë. Het loutere feit dat Albano X. (...), Elvis T. (...) en Kristian B. (...) kort voor hun verdwijning/liquidatie in België verbleven en een band hebben met uw persoon, volstaat niet om te besluiten tot enig verband met uw situatie. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat deze incidenten een bewijs vormen dat uw leven in gevaar is bij terugkeer naar Albanië.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. In tegenstelling met wat hij foutief meent af te kunnen leiden uit de inhoud van de bestreden beslissing en wat hij aldus geheel ten onrechte uitgebreid tracht te weerleggen, trekt het CGVS zijn banden met de voormelde personen en hun verblijf in België niet in twijfel. Wel wordt er gemotiveerd dat uit het loutere gegeven dat hij banden vertoont met deze personen en dat deze personen kort voor hun problemen in België en bij verzoeker waren niet kan worden afgeleid dat hun problemen te linken zouden zijn aan of eenvoudigweg terug te leiden zijn naar de situatie van verzoeker. Uit de voormelde informatie, zoals opgenomen in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier, blijkt, zoals verweerder met recht opmerkt in de bestreden beslissing, daarenboven genoegzaam het tegendeel. Aldus spreekt deze informatie de verklaringen die verzoeker te dezen herhaalt en de verklaringen van verzoekers broer, dewelke verzoeker in dit kader ook belicht, duidelijk tegen. Verzoeker ontcracht deze informatie niet. In zoverre verzoeker in het verzoekschrift in dit kader gewag maakt van berichtgeving die wel een link zou leggen tussen de gewelddadige acties van de benden en de familie van verzoeker, dient immers te worden opgemerkt dat deze berichtgeving (die bij het verzoekschrift is opgenomen onder bijlage 8, en dus niet onder bijlage 7 zoals verzoeker verkeerdelijk noteert in het verzoekschrift), niet vergezeld gaat van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 PR RvV. Derhalve is het onmogelijk verzoekers beweringen te verifiëren, toont verzoeker op generlei wijze aan dat de voormelde delicten wel aan zijn persoon, situatie en problemen zouden kunnen of moeten worden gelinkt en wordt dit artikel verder niet in overweging genomen.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Voor wat betreft uw bewering dat deze bende u en uw huidige partner ook reeds in België viseerde, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u hieromtrent opvallend vaag bleef, hetgeen in schril contrast staat met andere passages waarin u uw tegenstanders met naam en toenaam kon noemen. Voorts bleek u nog nooit van bedreigingen, achtervolgingen of pogingen tot aanslag melding gemaakt te hebben bij de politie of het gerecht in België (CGVS, p. 16-17). Dergelijke vaststellingen maken dat er slechts weinig geloof kan gehecht worden aan uw bewering dat u ook in België gevisceerd zou worden.” Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Gezien hij op andere vlakken zijn tegenstanders wel bij naam en toenaam kon noemen, is het weldegelijk opvallend

dat hij op dit vlak dermate vaag bleef. Zo hij werkelijk dermate veelvuldig de boodschap kreeg dat de bende nog naar hem op zoek was, kon worden verwacht dat hij hierover meer gedetailleerde informatie zou kunnen verstrekken. Verder kon weldegelijk worden verwacht dat, indien de beweerde bedreigingen strookten met de werkelijkheid, verzoeker hiervan aangifte zou doen bij de Belgische politie en het Belgische gerecht. Met de algemene bewering dat zijn vertrouwen in de overheid wegens alle gebeurtenissen geheel zoek was, doet hij hieraan geenszins afbreuk. Verzoeker had immers geen enkele gegronde reden om aan te nemen dat de Belgische autoriteiten niet bij machte of bij wille zouden zijn om hem bescherming te bieden. Er mocht van hem minstens een poging worden verwacht om zich op deze bescherming te beroepen indien hij werkelijk ook reeds in België zou zijn gevonden en alhier veelvuldig werd bedreigd en werd gevisieerd door een misdaadbende.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

“Gelet hierop kan er geen geloof meer gehecht worden aan de door u uiteengezette problemen met voornoemde misdaadbende, met name dat deze bende u viseert wegens een drugsconflict waarmee u niets te maken zou hebben en dat dit de reden zou zijn waarom zij al verscheidene personen uit uw entourage heeft geliquideerd.”

Zelfs indien al enig geloof zou kunnen worden gehecht aan de door verzoeker aangevoerde problemen en vrees, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat verzoeker zich in dit kader kan beroepen op de bescherming vanwege zijn eigen, nationale autoriteiten. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing immers op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Wat er ook van zij, er dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen met enerzijds de families van de slachtoffers van de moorden eind jaren 1990 waarmee u onterecht in verband werd gebracht, alsook met deze misdaadbende, bestaande uit Ardit K. (...), Ilir S. (...), Aleksander C. (...), Inest H. (...), Ervis M. (...), Nadir F. (...), Robi L. (...), Klodi L. (...), Moisi H. (...) en Artan H. (...) – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U stelde dat u na de poging tot aanslag op u tijdens uw penitentiair verloop niet naar de politie bent geweest. Zoiets heeft volgens u immers geen enkele zin daar de politie nauwe banden onderhoudt met deze bende die het op u gemunt heeft (CGVS, p. 15). U voegde eraan toe dat ofschoon iedereen weet wie de vele moorden (die zich in Vlorë voordoen) heeft gepleegd, de daders van deze moorden vrij mogen rondlopen en in gepantserde voertuigen rondrijden. De eerste minister zou bovendien hebben gezegd dat ze elkaar (in Vlorë) mogen uitmoorden, dat het hem koud laat (CGVS, p. 15-16). Gevraagd om deze corruptie en banden tussen de politie en de bende die u concreet vreest tastbaar te maken, geraakte u in eerste instantie niet verder dan dat op televisie werd vermeld dat er banden bestaan tussen de politie en zulke bendes (CGVS, p. 16). Vervolgens gevraagd dit alsnog concreter te duiden, legde u een verband tussen de broers H. (...) en de toenmalige minister van binnenlandse zaken, Samir T. (...), en haalde u de recente arrestatie van Ferdinand L. (...) in een drugszaak aan, waarbij u eraan toevoegde dat dit eigenlijk weinig verschil maakt aangezien zijn broer en heel hun bende nog altijd vrij rondlopen (CGVS, p. 16). U verwees eerder tijdens uw persoonlijk onderhoud ook naar de voormalige politiecommissaris van Vlorë, Jaeld C. (...), die tevens nauwe banden had met de broers H. (...) (CGVS, p. 13). Dit alles volstaat evenwel niet om uw gebrek aan bescherming aan te tonen. U gaf immers zelf aan dat door de autoriteiten werd opgetreden tegen zowel Jaeld C. (...) als tegen de voormalige minister van Binnenlandse Zaken. Zo werd luidens uw verklaringen Jaeld C. (...) gezocht door de autoriteiten en werd Samir T. (...) tot een gevangenisstraf van vier jaar veroordeeld werd (CGVS, p. 16). Uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal blijkt inderdaad dat Samir T. (...) in 2019 werd veroordeeld voor misbruik van zijn functie. Nog volgens deze informatie werd Jaeld C. (...) sinds 2017 gezocht en gaf hij zich in mei 2020 zelf aan bij de politie. Een weinig later werd ook hij veroordeeld voor misbruik van zijn functie. Hoewel corruptie een pijnpunt blijft in Albanië, tonen deze voorbeelden wel degelijk aan dat de Albanese autoriteiten optreden tegen corrupte politici en politieofficieren die machtsmisbruik plegen. Wanneer u erop gewezen werd dat er werd opgetreden tegen beide door u aangehaalde voorbeelden en gevraagd werd waarom u alsnog geen beroep had gedaan, of bij een eventuele terugkeer naar Albanië zou kunnen doen, op de Albanese autoriteiten voor hulp en/of bescherming, stelde u opnieuw dat de politie door en door corrupt is (CGVS, p. 16). U bracht evenwel geen andere elementen aan om deze stelling hard te maken. U verwees slechts naar de moord op een medegevangene, Astrit G. (...), bij zijn terugkeer naar de gevangenis en voegde daaraan toe dat er veel moorden gepleegd worden op weg naar of in de

gevangenis (CGVS, p. 16). Uit niets blijkt echter dat de moord op G. (...) in 2014 enig verband houdt met uw situatie. Dergelijke uitspraken volstaan niet om de door u beweerde corruptie concreet te maken. Uw verklaring dat u nul kans maakt op bescherming door de Albanese autoriteiten aangezien uw tegenstanders zware delinquenten zijn die ongemoeid worden gelaten door diezelfde autoriteiten (CGVS, p. 19), volstaat evenmin ter rechtvaardiging van uw nalaten de autoriteiten in te lichten van een poging tot aanslag op u. Indien u de autoriteiten niet inlicht van bepaalde feiten, kunnen zij er vanzelfsprekend niet tegen optreden. Dat de autoriteiten overigens tegen de leden van deze bende niet zouden optreden wordt overigens door uzelf tegengesproken. U haalde immers zelf de recente arrestatie van (Ferdinand) Robi L. (...) aan (CGVS, p. 16). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat deze persoon op 27 augustus 2021 samen met twee van zijn kompanen, Dritan B. (...) en Ergi C. (...), werd opgepakt door speciale eenheid RENE in een anti-drugsoperatie. Verder blijkt uit deze informatie tevens dat de autoriteiten in het verleden ook optraden tegen de andere leden van deze bende. Zo werd op 18 mei 2021 Moisi H. (...) veroordeeld door de speciale rechtbank voor corruptie en georganiseerde misdaad (GJKKO - Gjykata kundër Krimnit të Organizuar dhe Korrupsionit) tot een gevangenisstraf van 10 jaar voor verschillende misdrijven waaronder drugshandel en het vormen van een gestructureerde criminele groep. Ook verschillende andere leden van de bende van Moisi H. (...) werden hierbij veroordeeld. Van enige onwil van de autoriteiten om in deze op te treden is dan ook geen sprake.

Daarnaast kan, voor zover u met de aanslag op Armando S. (...), de verdwijning van Albano X. (...) en Elvis T. (...), en de moord op Kristian B. (...), de onwil of onmacht van de Albanese autoriteiten om op te treden tegen criminele bendes wil aantonen, er worden vastgesteld dat de informatie over deze incidenten de inhoud van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cf infra), niet kan weerleggen en kan er dan ook niet besloten worden tot de afwezigheid van doeltreffende bescherming vanwege de autoriteiten in Albanië. Hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, is deze verplichting niet absoluut en kan dit niet worden begrepen als een resultaatsverbintenis (RvV nr. 190.522 van 8 augustus 2017).

Zo houdt het begrip doeltreffende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet in dat er op het grondgebied van het land geen machtsmisbruik mag worden vastgesteld maar moet dit worden begrepen als de verplichting voor deze staat om alles in het werk te stellen om deze feiten te voorkomen of te vervolgen en te bestraffen (CCE, arresten nr. 76466 van 5 maart 2012 en nr. 91669 van 19 november 2012). Met andere woorden, het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te bewijzen dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. In casu is dit echter niet het geval.

Voorts blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politieveld en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het

aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Het door u neergelegde UNODC-rapport 'Business, Corruption and Crime in Albania' dateert reeds van 2013 en vermag dan ook niet de informatie van het Commissariaat-generaal te weerleggen.

Volledigheidshalve kan hier nog worden gewezen op informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feudscontemporary-albania-characterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar

ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen, zo ook in het kader van bloedvetes, aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd."

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Met de reeds eerder door hem aangehaalde aanslag op Armando S. (...), verdwijning van Albano X. (...) en Elvis T. (...) en de moord op Kristian B. (...), alsmede met de moord op een medegevangene, wordt in de voormelde motivering immers reeds uitdrukkelijk en terdege rekening gehouden. Door eenvoudigweg op nieuw op deze incidenten te wijzen, door te benadrukken dat er vooralsnog geen daders zijn opgepakt en/of veroordeeld en door aan te geven dat niet alle kopstukken van de bende al zijn opgepakt en dat de bende nog operationeel is, doet verzoeker ook op generlei wijze afbreuk aan de voormelde motieven. Ook waar hij verwijst naar een incident inzake een zekere Bledar S., doet verzoeker aan deze motieven geen afbreuk. Nog daargelaten dat deze persoon officieel zelfmoord pleegde in zijn cel en verzoekers bewering dat dit overduidelijk een wraakactie van de L.-bende was dus louter speculatief is, laat ook dit incident immers niet toe te besluiten tot de afwezigheid van doeltreffende bescherming vanwege de autoriteiten in Albanië. Hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, is deze verplichting niet absoluut en kan dit niet worden begrepen als een resultaatsverbintenis. Het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent niet dat deze bescherming in het algemeen en in verzoekers geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Het begrip bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat er op het grondgebied van het betrokken land geen inbreuken meer mogen worden vastgesteld en houdt enkel de verplichting in voor de staat om alles in het werk te stellen om dergelijke feiten te voorkomen, vervolgen en/of bestraffen. Bescherming wordt over het algemeen geboden wanneer de autoriteiten in het land in kwestie redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. Dient *in casu* te worden vastgesteld dat verzoeker, in het licht van het voorgaande, geenszins aantoon

dat hijzelf in persoon en *in concreto* geen toegang zou hebben tot de nodige bescherming vanwege zijn eigen, nationale autoriteiten. Dit geldt nog des te meer nu verweerder met recht motiveert, en verzoeker in het verzoekschrift ook erkent, dat de autoriteiten in zijn land van herkomst weldegelijk en meermaals optraden tegen verschillende leden van de bende die hem zou viseren. De informatie waarnaar verzoeker verwijst en waaruit hij citeert ligt verder volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg geenszins afbreuk aan de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder en de voormelde, op deze landeninformatie geschraagde motieven. Dat corruptie en georganiseerde misdaad in Albanië nog een probleem vormen en dat er nog een aantal hervormingen nodig zijn, betreft dan ook een gegeven dat in de voormelde motivering en de informatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet geen afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan al hun onderdanen de nodige bescherming en ondersteuning bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoeker zich bij eventuele (verdere) problemen toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege zijn nationale overheden.

Het voorgaande vindt bovendien eveneens en duidelijk bevestiging in het feit op zich dat Albanië (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet op dienstige en concrete wijze worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te betwisten. Uw identiteit en nationaliteit staan niet ter discussie. Voor wat betreft de Griekse en Roemeense identiteitsdocumenten, gaf u zelf aan dat het om (ver)vals(t)e identiteitsdocumenten ging. De door u neergelegde vonnissen tonen aan dat u bij de herziening van uw proces door het Hooggerechtshof in 2014 werd vrijgesproken voor deelname aan een gewapende bende en de moorden die door deze bende werden gepleegd, en schuldig werd verklaard aan diefstal met geweld en daarvoor veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 16 jaar. Hieruit blijkt tevens dat in het kader van een proces tegen u en Armando S. (...) naar aanleiding van de moord op Elton T. (...) en de poging tot moord op Robert B. (...), door het Hof van Beroep van Vlorë op 23 mei 2018 het initiële vonnis waarbij u aan beide misdrijven schuldige werd bevonden en u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 20 jaar -, waarbij door het Hof van beroep van Vlorë de strafmaat op 10 september 2003 werd verhoogd tot 25 jaar gevangenisstraf, werd vernietigd en u werd vrijgesproken nadat ditzelfde Hof van Beroep op 3 maart 2011 had geoordeeld dat u opnieuw in beroep mocht gaan. Deze feiten staan hier op geen enkel ogenblik ter discussie. De door u neergelegde stukken tonen verder aan dat u in 2018 door de Rechtbank van Eerste Aanleg van Elbasan werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van een jaar en zes maanden wegens ontsnapping uit de gevangenis en dat er op 14 februari 2019 een internationaal opsporingsbevel voor u werd uitgevaardigd. Uw vrees voor de door u opgelijste personen van de bende L.-H. (...) en de betrokkenheid van Jald C. (...), die u eveneens vermeldde in uw aantekening, werden

supra reeds besproken. De verklaringen van uw familieleden en kennissen vermogen evenmin bovenstaande appreciatie te wijzigen. Deze zijn immers niet afkomstig van een objectieve bron. Het gegeven dat u over uw zaken in de Albanese pers al heel wat inkt gevloeid is, staat geenszins ter discussie. De incidenten met personen uit uw entourage werden kwamen hierboven reeds aan bod."

Ook de nieuwe elementen die verzoeker aanreikt door middel van een aanvullende nota zijn geenszins van zulke aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

Met betrekking tot de stukken waarmee verzoeker wenst aan te tonen dat er een aanslag zou hebben plaatsgevonden op zijn wagen, dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit de vertalingen blijkt dat de wagen eigendom was van een zekere B.S. (zelfde familienaam als verzoeker). In het tweede fragment van de vertaling blijkt dat de auto geparkeerd stond "in de polikliniek" in de wijk 'Hajro Cakerri', waar beveiligingscamera's in beslag zijn genomen om opheldering te krijgen over de omstandigheden van het voorval en de daders te identificeren. Verzoeker legt geen enkel objectief element neer waaruit zou kunnen afgeleid worden dat B.S. zijn broer is. In de vertaling van de "exclusieve video" van de onderzoeksjournalist is dan weer sprake van het feit dat de aanslag op de auto plaatsvond voor het huis van de familie S. Eveneens wordt op inconsistente wijze aangegeven hoe ernstig de betreffende aanslag was. Zo wordt hierin enerzijds melding gemaakt van "een explosie die de stad Vlora vanavond deed schudden", van een grote hoeveelheid explosieven "waardoor het een krachtige explosie was" en van "tal van materiële schade", doch anderzijds wordt hierin aangegeven dat er slechts "een kleine hoeveelheid explosieven is ontploft, met als gevolg slechts geringe materiële schade". Dient daarenboven te worden opgemerkt dat de neergelegde nieuwe elementen niet op sluitende wijze aantonen dat het daadwerkelijk om een doelgerichte aanslag tegen verzoekers persoon zou gaan. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat dit feit in scène kan zijn gezet. Voorts betreft de "exclusieve video", waarin de naam van verzoeker wordt vermeld, geen objectief bewijs maar pure speculatie. Hoe dan ook blijkt uit de neergelegde stukken op generlei wijze wie voor de beweerde aanslag verantwoordelijk is en worden in dit kader slechts een aantal hypothetische en speculatieve beweringen geuit. Bovendien is het in dit kader niet aannemelijk dat, zo verzoeker werkelijk werd gevisieerd door de voormelde groepering, leden van deze groepering dermate lang nadat verzoeker diens land zou hebben verlaten en ondanks dat zij hiervan blijkens de beweerde feiten in België reeds lang op de hoogte waren, begin 2022 plots zouden overgaan tot een aanslag op zijn wagen en kan niet worden ingezien wat zij hiermee wensten te bereiken. Zelfs indien al aangenomen zou kunnen worden dat het weldegelijk een aanslag betrof en dat deze aanslag tegen verzoeker zou zijn gericht, zou uitgaan van de voormelde groepering en tot doel had hem (nogmaals en ten overvloede) te waarschuwen, dan nog dient te worden vastgesteld dat verzoeker hiermee geenszins afbreuk doet aan de voormelde vaststellingen met betrekking tot de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in zijn eigen land van herkomst. Integendeel blijkt hieruit duidelijk dat de politie en het opsporingsteam onmiddellijk ter plaatse gingen om opheldering te krijgen over de omstandigheden van het incident en om de daders te kunnen identificeren en arresteren.

Wat betreft de artikels inzake moorden die recent plaatsvonden in Albanië, dient verder te worden vastgesteld dat door verzoeker op generlei wijze wordt gepreciseerd en dat evenmin kan worden ingezien hoe deze artikels betrekking zouden hebben op of relevant zouden zijn voor zijn persoon. Deze artikels zijn van louter algemene aard, hebben geen betrekking op de concrete situatie of persoon van verzoeker en kunnen niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

Verzoeker kan ook met zijn verwijzing naar een Franstalig arrest dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het verleden velde en naar de erkenning als vluchteling van de echtgenotes van twee door de misdaadbende vermoorde personen in Frankrijk en Zweden tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. Elk verzoek om internationale bescherming wordt voorts afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat, in zoverre uit het dossier blijkt dat verzoeker het voorwerp uitmaakt van een internationaal opsporingsbericht en een verzoek tot uitlevering vanwege Albanië, verzoeker nergens enige aan dit gegeven verbonden vrees of risico heeft aangehaald. Verzoeker haalde niet aan dat hij louter ten gevolge van een eventuele uitlevering aan Albanië zou riskeren te worden geviséerd, vervolgd of onderworpen aan een onmenselijke of vernederende behandeling. Evenmin haalde hij aan dat hij, wanneer hij in dit land in het verleden reeds een lange celstraf uitzat, zou zijn blootgesteld aan feiten die als dusdanig kunnen worden gekwalificeerd. Bovendien kan in deze worden herhaald dat Albanië is opgenomen op de lijst van veilige landen van herkomst, hetgeen inhoudt dat op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden aangenomen kan worden dat er in dit land algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 en dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Bij de bepaling van Albanië als veilig land van herkomst werd, zoals reeds hoger werd aangegeven, immers rekening gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

4.11. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.12. Verzoeker toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.13. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

4.14. Daar verzoeker blijkens het voormelde niet kan worden beschouwd als vluchteling in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, mist artikel 33 van dit verdrag *in casu* toepassing en kan dit artikel door verzoeker niet dienstig worden ingeroepen.

4.15. Gezien verzoeker zich voor wat de aangevoerde schending van de artikel 5 van het EVRM betreft op geen andere elementen of argumenten beroept dan de hoger besproken elementen en argumenten, wordt de schending van dit artikel, nog daargelaten dat de bestreden beslissing geen maatregel tot terugleiding of verwijdering behelst en dat de Raad in het kader van het onderhavige beroep, zoals reeds hoger werd aangegeven en in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen waar hij poneert dat de bestreden beslissing hem *de facto* zou verplichten om naar Albanië terug te keren, geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, verder ook niet dienstig aangevoerd.

4.16. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.17. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS